



NUMRI 2



REVISTA
STUDENTORE

FJALA

Universiteti "Ukshin Hoti"
Fakulteti i Filologjisë



Përmbajtja

- Ukshin Hoti
- Fjala e Dekanes
- Shefat e Degëve
- Intervista me Dekanen
- Kryetarja e Këshillit të Studentëve të Filologjisë
- Anëtarja e Këshillit të Studentëve të Fakultetit të Filologjisë
- Poezi
- Ese
- Punime
- Piktura
- Aktivitete
- Rugëtim drejt suksesit
- Bibloteka
- Fjalëkryqi
- Redaksia



Ukshin Hoti

Të flasësh për personalitetin shumëpërmasësh të Ukshin Hotit, është e pamundur që ta përmbledhësh biografinë e tij në një shkrim si ky. Në të vërtetë, do të duheshin ditë e ditë të tëra për të përshkruar jetën dhe veprën e këtij vigani atdhetar. Andaj, sa është privilegj për ne të flasim për të, po aq e vështirë dhe me përgjegjësi, sepse nuk do të arrijmë t'i themi të gjitha për jetën dhe për bëmat e mëdha dhe heroike të profesor Ukshin Hotit.

Ukshin Hoti lindi më 17 qershor 1943 në Krushë të Madhe. Shkollën fillore e mbaroi në fshatin e tij, ndërsa shkollën normale e përfundoi në Prizren dhe në Prishtinë. Më pas vazhdoi studimet në Zagreb në Fakultetin e Shkencave Politike, kurse studimet pasuniversitare i kreu në Beograd, drejtimi i Marrëdhënieve Politike dhe Ekonomike Ndërkombëtare. Në vitet 1977-1978 kryen studimet pasuniversitare në Universitetin e Çikagos, të Harvardit dhe të Uashingtonit dhe ishte ndër të parët studentë të këtij rajoni që fitoi të drejtën të jetë pjesë e programit fullbrajt në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Që nga fillimi i viteve '70-ta e gjer në rënien e tij në burg më 1981, ka ushtruar disa funksione me peshë të veçantë politike, akademike e arsimore. Ka qenë anëtar i të gjitha forumeve federale të ish-Jugosllavisë që merreshin me politikë ndërkombëtare. Ai ishte sekretar për Marrëdhënie me Jashtë i Kosovës dhe anëtar i forumeve federative, republikane dhe krahinore që merreshin me politikë të jashtme në ish-Jugosllavi.

Në Kosovë, përpos funksioneve politike, ka qenë edhe ligjërues në Fakultetin Juridik dhe në Fakultetin Filozofik. Ishte i pari politikan që vuri themelet e marrëdhënieve diplomatike të Kosovës me SHBA-në, me Shqipërinë e me vende të tjera perëndimore. Në vitin 1981 ishte njëri ndër të paktë politikanë e intelektualë që e përkrahu hapur Republikën e Kosovës. Qëndrimi i tij kombëtar e demokratik në vitin 1981 ishte një shembull i papërsëritshëm për proceset demokratike në hapësirën e Europës Lindore komuniste. Në atë kohë, Kosova bashkë me Poloninë filloi të lëvizte drejt dritës, drejt një të ardhmeje të natyrshme demokratike që u takonte edhe popujve të kësaj pjese të Europës. Por shteti komunist jugosllav, me ndihmën ish-komunistëve të atëhershëm të Kosovës që ishin në pushtet, nuk ngurroi ta dënojë Ukshin Hotin me nëntë vjet burg. Pas daljes nga burgu, shteti komunist e izoloi plotësisht. Ndonëse ishte i braktisur prej të gjithëve, sulmi ndaj tij filloi edhe në pikën më të ndjeshme të njeriut. Natyrisht, ky ishte një mësim i kursit famëkeq dhe të pashembullt të shtetit serbo-sllav, ku nuk mungonin as shqiptarët e mjerë. I lodhur më 1990, Ukshin Hoti vendos të shkojë në Lubjanë. Atje punon në revistën "Alternativa" dhe "Republika". Më vonë nxjerr revistën "Demokracia autentike", të cilën e drejton vetë. Por pas një kohe të shkurtër ia bllokojnë revistën përmes financave. I papunë kthehet në Kosovë. Studentët e Universitetit të Prishtinës, duke e njohur se kush ishte profesor Ukshin Hoti, bëjnë të pamundurën që atë ta kenë përsëri në katedër, andaj i mbështetur nga ta, pranohet më në fund në fakultet ku kishte qenë edhe më parë.

Ukshin Hoti

Më 1993 e kryen edhe dënimin e dytë për shkak se e kishte thyer kordonin e policisë speciale serbe të Bërryli i Nagafcit me disa qindra bashkatdhetarë. Policia speciale serbe nuk kishte dashur t'i lejonte ata që t'u bënin homazhe dëshmorëve të demokracisë të rënë më 27 janar 1990 në Brestofc. Në prag të zgjedhjes së tij kryetar i UNIKOMB-it arrestohet sërish, e kësaj radhe dënohet me pesë vjet burg, gjithnjë me arsyetime tashmë të njohura të shtetit kriminal serb.

Lufta në Kosovë e zë Ukshin Hotin në burg. Më 16 maj të vitit 1999 ai është parë për herë të fundit nga shokët e burgut në Dubravë dhe po këtë ditë, pra, një ditë përpara se të përfundojë vuajtjen e dënimit, një ditë përpara se të mbushë pesë vjet burg. Ukshin Hoti është nxjerrë prej andej me dy përcjellës. Që nga 16 maji askush nuk di asgjë për fatin e këtij njeriu të madh të kombit.

Ka 24 vjet që e përkujtojmë jetën dhe veprën e profesor Ukshin Hotit vit për vit, por deri më tani, as Akademitë e Shkencave tona, as Institutet, as institucionet e tjera nuk kanë marrë mundin të hartojnë deri më tani, qoftë edhe një monografi shkencore për jetën dhe veprimtarinë e këtij vigani të çështjes kombëtare. Kështu që propozoj të hartohet një monografi për profesor Ukshin Hotin nga Universiteti ynë – emrin e të cilit e mban me krenari.

Ukshin Hoti nga burgu më 1998 shkruante: “E besoj se nuk është në natyrën e njeriut dhe as të kombit të pajtohet me statusin e robit. Jam plotësisht i vetëdijshëm se ajo – UÇK-ja – solli me vete jo vetëm ndikimin rrënjësor në realitetin politik shqiptar dhe jashtëshqiptar, ndryshimin e tyre, por edhe shumë të panjohura në vetë atë realitet dhe në ambientin ku është vendosur. Me gjithë keqardhjen e singertë për viktimat dhe konsekuencat e luftës, kam besim të plotë se UÇK-ja, ashtu siç doli në skenë, në mënyrë dinjitoze dhe efikase do të dijë ta përmbushë misionin e vet, duke e mundur edhe luftën si të tillë, ose së paku, t'i kontribuojë edhe këtij qëllimi, me karakter universal, gjithënjëzësor dhe fisnik.” (Ky paragraf nga z. Selami Hoti).

Profesori universitar, shkrimtari, politikani, filozofi i përmasave kombëtare, europiane e më gjerë, zëri i ndërgjegjes kombëtare shqiptare – profesor Ukshin Hoti – është tribun i kombit dhe si i tillë do të jetë përjetësisht. Veprat e tij janë e do të jenë diell e hënë për ne, sepse na rezatojnë ditën e na ndriçojnë natën. Veprat e tij, përveç shumë shkrimeve të tjera, janë “Filozofia Politike e Çështjes Shqiptare”, “Bisedë përmes hekurash” dhe “Lufta e Ftohtë dhe Detanti”.

**Lavdi jetës dhe veprës së pavdekshme të
Profesor Ukshin Hotit!**

Fjala e dekane

Të dashur studentë,

Ju përshëndes me shumë mirënjohje dhe krenari për përkushtimin që po tregoni në ndërtimin e kësaj reviste studentore. Botimi i dytë vërteton jo vetëm vazhdimësinë tuaj, por edhe gatishmërinë për të krijuar një zë të pavarur dhe të qëndrueshëm brenda jetës akademike të Fakultetit të Filologjisë.

Revista jonë nuk është vetëm një pasqyrë e punës akademike, por edhe një dritare ku shfaqet mendimi kritik, pasioni për letërsinë, gjuhën, artin dhe dëshira për të ndërtuar një komunitet intelektual që mendon, sfidon dhe krijon. Ajo është më shumë se një botim, është një platformë ku fjala shndërrohet në nismë, mendimi në veprim dhe studentët në autorë të denjë të mendimit të lirë.

Më gëzon veçanërisht fakti që po krijoni një hapësirë të gjallë ku mësohet jo vetëm si të shkruhet, por edhe si të dëgjohet tjetri, si të bashkëjetojë me ide të ndryshme dhe si të ndërtohet diçka që mbetet edhe për brezat që vijnë pas.

Përgëzoj nga zemra të gjithë studentët dhe redaksinë për përkushtimin, guximin dhe përpjekjen për të kultivuar një hapësirë ku zëri i tyre jo vetëm dëgjohet, por edhe respektohet.

Le të mbetet kjo revistë një ftesë e përhershme për të shkruar, për të lexuar me kujdes dhe për të bashkëbiseduar me botën përmes fjalës.

Me respekt të thellë,
Prof. Assoc. Dr. Vjollca Dibra
Dekane e Fakultetit të Filologjisë
Universiteti "Ukshin Hoti", Prizren



Të drejtosh me studentë

Sigurisht që kontributi akademik nuk përkufizohet vetëm brenda auditorëve të fakultetit, por ndodh që të ketë edhe përmasa më të gjëra, siç është edhe ushtrimi i detyrës së shefit për mësim. Ky funksion, sado që në vetvete përmban përgjegjësi, njëkohësisht karakterizohet edhe me shumë përparësi. Në mesin e tyre veçoj kontaktin e përditshëm me studentë. Kjo të mundëson të rikthehesh mbrapa në kohën e studimeve; të kuptosh çdo brengë të studentëve të këtyre ditëve, çdo aftësi e çdo sfidë.

Prandaj, në çdo hap që vazhdoj të bëj si shef i Degës së Gjuhës dhe të Letërsisë Shqipe, e realizoj duke pasur parasysh edhe interesin e studentëve të tanishëm, ose më saktë albanologëve të ardhshëm. Në bashkëpunim me dekanatin kemi nisur e finalizuar aktivitete të ndryshme të iniciativave të studentëve, përherë duke mësuar nga përvojat e reja e duke njohur potencialin e jashtëzakonshëm që kanë të rinjtë dhe të rejat e vendit tonë.

Kësisoj, me pa të voglin dyshim mund të themi se e ardhmja e ndritur ju takon atyre, nëse vazhdojnë të studiojnë, të punojnë e të jenë aktiv në çdo fushë ku veprojnë përgjatë gjithë jetës.

Me dëshirën e përhershme për suksese në studime, të gjithë studentët e Universiteti “Ukshin Hoti” i përsërit me uratën e bukur shqiptare: **PAÇI FAT!**



Fikret Ramadani
Shef i Degës së Gjuhës dhe
Letërsisë Shqipe

Nga dritarja e fëmijërisë tek auditorët e sotëm

Ka njerëz që e gjejnë thirrjen e tyre përmes rastësisë, por për mua mësimi ishte gjithnjë një udhë e natyrshme, një rrjedhë që më shoqëroi pa ndërprerje. Librat dhe fjala më dhanë një strehë ku krijova botën time dhe njëherësh një udhëzues sesi mund të shoh botën përreth. Brenda tyre u rrit dëshira për të kuptuar më shumë, për të ndarë me të tjerët atë që zbuloja, dhe për ta kthyer dijen në urë mes njerëzve.

Sot, si profesoreshë universitare dhe shefe e Degës së Gjuhës dhe Letërsisë Angleze, shoh me mirënjohje e me përgjegjësi rrugëtimin tim. Të udhëheqësh një degë nuk është vetëm detyrë administrative: është një thirrje për përkushtim, një mundësi për të krijuar hapësira të reja ku studentët ndihen të frymëzuar, të motivuar dhe të guximshëm për të ecur më tej. Unë e shoh veten si një udhërrëfyese që dëshiron t'u kujtoj studentëve se çdo hap i tyre sot është një gur i fortë në themelet e së ardhmes.

E di se shumë prej tyre ndonjëherë lodhen, dyshojnë apo e shohin të largët horizontin. Pikërisht në këto çaste dua të jem aty, t'u kujtoj se edhe rruga ime ka nisur me hapa të vegjël, por me dashurinë e madhe për dije dhe për mësim. Dua t'u jap zemër që të mos ndalen, të besojnë se talenti dhe munda i tyre kanë vlerë, dhe se çdo sfidë e kapërcyer është një gur i çmuar në urën drejt profesionit dhe jetës, paçka mund të thonë të tjerët.

Në auditorë, unë nuk shoh vetëm studentë. Shoh poetët, përkthyesit, studiuesit, mësuesit e së ardhmes, dhe jo vetëm. Dhe është kjo ndjesi që më bën të ngulmoj më shumë, të besoj se drita e dijes nuk shuhet kurrë, por kalon prej një brezi në tjetrin, prej një zemre tek tjetra. Siç shprehet William Arthur Ward, "Mësuesi i zakonshëm tregon. Mësuesi i mirë shpjegon. Mësuesi i shkëlqyer demonstroi. Mësuesi i madh frymëzon." Ky është besimi im, ky është misioni im.



Rrezarta Ramadani
Shefe e Degës së
Gjuhës dhe Letërsisë
Angleze

Fjala e prof. Ilir Krusha

Çdo student që hyn në auditor nuk sjell vetëm lapsa e fletore, por edhe synime, ideale dhe pritje për të ardhmen. Pikërisht këtu qëndron edhe forca e studimit të gjuhës dhe të letërsisë gjermane: hapja e një dritare nga e cila shohim botën me sy më të gjerë, më kritik.

Një gjuhë e huaj, nuk përkufizohet vetëm si sistem gramatikor, por një mënyrë të menduari, një kulturë e tërë që të mëson të shohësh veten dhe tjetrin ndryshe. Kam bindjen se secili nga ju ka aftësi të veçanta, dhe nëse i ushqen me disiplinë e pasion, ato do të shndërrohen në sukses të qëndrueshëm. Nuk është gjithmonë e lehtë, por është gjithmonë e vlefshme. Rruga e studimit mund të ketë pengesa, por çdo hap përpara është fitore për ju dhe për të ardhmen e vendit tonë.

Prandaj, mesazhi im është i thjeshtë: mos u ndalni. Lexoni, punoni, mendoni ndryshe dhe mos kini frikë nga gabimet sepse ato janë pjesë e rritës. Ju jeni gjenerata që do ta mbani të gjallë lidhjen mes kulturës shqiptare dhe asaj gjermane, dhe kjo është një përgjegjësi fisnike.

Ju uroj nga zemra që rruga juaj akademike të jetë e mbushur me arritje dhe që çdo ditë të sillni më afër vizionin tuaj për një të ardhme më të mirë.



Ilir Krusha
Shef i Degës së Gjuhës
dhe Letersisë Gjermane

INTERVISTA ME PROF. ASSOC. DR. VJOLLCA DIBRA

1. ÇFARË KUPTIMI KA PËR JU ROLI I MËSIMDHËNËSES DHE DREJTUESES NË UNIVERSITETIN E PRIZRENIT?

Të jesh mësimdhënëse në Universitetin e Prizrenit nuk është vetëm profesion, por edhe mision. Për mua, ky rol përfaqëson një përgjegjësi të madhe për të ndikuar në formimin akademik dhe njerëzor të brezave të rinj. Ndërsa roli i drejtueses më ka dhënë mundësinë ta shoh universitetin në një dimension më të gjerë – si një hapësirë e bashkëpunimit, zhvillimit dhe vizionit të përbashkët për cilësi më të lartë në arsim dhe shkencë.

2. A KA PASUR NJË MOMENT TË VËSHTIRË NË RRUGËTIMIN TUAJ AKADEMIK? SI E KENI PËRBALLUAR ATË?

Sigurisht që po. Një nga momentet më sfiduese ka qenë balancimi mes përkushtimit ndaj mësimdhënies, kërkimit shkencor dhe angazhimeve institucionale. Përballimi ka ardhur përmes përkushtimit, menaxhimit të kohës dhe një besimi të fortë se çdo sfidë sjell mundësi për rritje dhe reflektim. Mbështetja nga kolegët dhe bashkëpunëtorët ka qenë gjithashtu thelbësore.

4. CILA KA QENË SFIDA MË E MADHE GJATË PROCESIT TË MËSIMDHËNIES DHE SI E KENI SHDËRRUAR ATË NË MUNDËSI?

Sfida më e madhe ka qenë ndërveprimi me studentë që vijnë nga sfond të ndryshëm arsimor dhe kulturor. Por pikërisht kjo larmimë ka ndihmuar të zhvilloj metoda mësimore më fleksibile dhe më kreative. Kjo ka sjellë një atmosferë më të hapur në klasë, ku diversiteti është vlerë dhe burim mësimi për të gjithë.

5. ÇFARË KËSHILLE DO T’U JEPNIT BREZAVE TË RINJ QË SYNOJNË TË NDJEKIN RRUGËN E MËSIMDHËNIES AKADEMIKE?

Të jesh mësimdhënëse në Universitetin e Prizrenit nuk është vetëm profesion, por edhe mision. Për mua, ky rol përfaqëson një përgjegjësi të madhe për të ndikuar në formimin akademik dhe njerëzor të brezave të rinj. Ndërsa roli i drejtueses më ka dhënë mundësinë ta shoh universitetin në një dimension më të gjerë – si një hapësirë e bashkëpunimit, zhvillimit dhe vizionit të përbashkët për cilësi më të lartë në arsim dhe shkencë.

3. CILAT JANË DISA PREJ CILËSIVE OSE SUKSESEVE TË STUDENTËVE QË JU BËJNË TË NDIHENI KRENARË?

Jam veçanërisht krenare kur shoh studentët që rriten akademikisht e shpirtërisht gjatë viteve të studimeve. Në fillim, ka pasur raste kur as vetë studentët, e ndonjëherë as unë, nuk kemi besuar që ata do të arrijnë aty ku janë sot, dhe megjithatë, në vitin e katërt i kam parë të shkëlqejnë në mënyrë që të emocionon. Një tjetër burim krenarie për mua është zhvillimi i fushës së letërsisë krahasimtare. Ka qenë një drejtim jo fort i kultivuar në universitetet tona, por sot kemi studentë që angazhohen seriozisht, botojnë, prezantojnë në konferenca, dhe e shohin letërsinë si një mënyrë për të kuptuar botën.

Më prek veçanërisht kur dëgjoj nga vajzat studente që unë kam qenë frymëzim për to, jo vetëm si profesoreshë, por si grua që e ka ndërtuar veten nëpërmjet dijes. Ato më kujtojnë pse e dua këtë profesion dhe pse ia vlen çdo përpjekje.

NJË UDHËTIM MES FJALËS, DIJES DHE PËRFAQËSIMIT

Jam Djellza Perteshi, vij nga Suhareka dhe jam studente në vitin e fundit të studimeve në drejtimin Gjuhë dhe Letërsi Shqipe në Fakultetin e Filologjisë. Zgjedha të studioj gjuhë dhe letërsi shqipe sepse është një drejtim që të mëson të dashurosh fjalën, kulturën dhe identitetin tonë kombëtar. Për mua, çdo tekst është një botë më vete dhe çdo fjalë një dritare që të lejon të kuptosh më mirë njeriun, ndjenjat dhe jetën.

Që nga viti i parë i studimeve u përfshiva në përfaqësimin e studentëve një përvojë që më mësoi shumë për komunikimin, përgjegjësinë dhe durimin. Nuk ka qenë gjithmonë e lehtë; shpesh ka pasur sfida, vendime të vështira dhe momente që kërkonin përkushtim e këmbëngulje, por çdo përvojë më ka ndihmuar të rritem dhe të besoj më shumë në veten time.



Në vitin e dytë të studimeve u zgjedha anëtare e Këshillit Studentor me të drejtë vote në Këshillin e Profesorëve. Në fillim e mora këtë detyrë me pak pasiguri, por ajo u shndërrua në një bashkëpunim të mirëfilltë e të frytshëm. Ishte një eksperiencë që më mësoi të dëgjoj më shumë, të kuptoj më thellë dhe të kërkoj gjithmonë zgjidhje me mirëkuptim.

Në vitin e tretë u zgjedha kryetare e Këshillit Studentor të Fakultetit të Filologjisë, një përgjegjësi që e mora me vendosmëri, me synimin për të qenë zëri i studentëve dhe për të qëndruar pranë tyre në çdo rrethanë. Studentët aktivë, të përkushtuar dhe plot energji ishin motivi im më i madh për të vazhduar. Ishin ata që i dhanë ngjyra çdo aktiviteti, çdo ideje dhe çdo dite në fakultet.

Në çdo hap të këtij udhëtimi kam pasur fatin të trokas në dyer të hapura fillimisht atë të ish-dekanit Prof. assoc. dr. Xhafer Beqiraj dhe më pas të dekanes aktuale Prof. assoc. dr. Vjollca Dibra. Të dy me mirëkuptimin dhe mbështetjen e tyre krijuan një mjedis ku fjala e studentit dëgjohej dhe vlerësohej. Ky bashkëpunim më mësoi se suksesi i një fakulteti qëndron në harmoninë mes studentëve dhe stafit akademik.

Profesorët, shefat e departamenteve dhe stafi administrativ kanë qenë hallka të rëndësishme në këtë rrugëtim. Falë përkushtimit të tyre, çdo sfidë është shndërruar në mundësi dhe çdo vështirësi është kaluar me bashkëpunim e mirëkuptim.

Fakulteti i Filologjisë për mua nuk është vetëm vendi ku studioj, por një hapësirë ku jam rritur profesionalisht dhe njerëzisht, ku kam ndërtuar kujtime, miqësi dhe përvoja që do t'i mbaj gjithmonë me vete. Është vendi ku fjala merr kuptim dhe ku dashuria për dijen bëhet udhërrëfyes i jetës.

Për mua, kjo periudhë studimesh do të mbetet një nga kohët më të vlefshme, që do ta mbaj mend gjatë. Dua të falënderoj Parlamentin Studentor që më besoi pozitën e kryetares dhe të gjithë studentët që ishin krah meje, duke e bërë çdo sfidë më të lehtë dhe çdo arritje më të bukur. Kjo përvojë do të mbetet një kapitull i çmuar në jetën time, plot mirënjohje dhe frymëzim.

Një falënderim i veçantë i takon edhe prindërve të mi, mbështetja ime më e madhe dhe arsyeja pse nuk ndala kurrë. Ata janë forca që më kujton çdo ditë se suksesi nuk matet vetëm me arritje, por me dashurinë dhe përkushtimin që vendos në çdo hap të jetës.

Dua ta mbyll këtë kapitull me një thirrje për studentët e rinj: mos kini frikë të angazhoheni, të kërkoni më shumë, të besoni në veten tuaj dhe të mos ndaloni kurrë së ëndërruari. Fakulteti është vendi ku lindin idetë, por nga ju varet t'i ktheni ato në realitet.

Siç ka thënë Naim Frashëri: “Për të madhin Zot, për atdhe e për dije, punoni, mësoni, mos rrini në hije.”



ANËTARJA E KËSHILLIT TË STUDENTËVE NË KËSHILLIN E PROFESORËVE

UNË JAM DIELLZA HAJDARI, 22 VJEÇE, STUDENTE E GJUHËS DHE LETËRSISË ANGLEZE. AKTUALISHT MBAJ DETYRËN E PËRFAQËSUESES SË VITIT TË KATËRT DHE KAM NDERIN TË JEM ANËTARE NË KËSHILLIN E PROFESORËVE ME TË DREJTË VOTE. QË NGA FËMIJËRIA, KAM PASUR NJË DËSHIRË TË VEÇANTË: TË STUDIOJ GJUHËN ANGLEZE. ISHTE NJË ËNDËRR QË U USHQYE NË MENDJEN TIME VITE ME RADHË DHE QË, ME KALIMIN E KOHËS, U SHNDËRRUA NË REALITET PËRMES STUDIMEVE UNIVERSITARE.

FILLIMI NUK ISHTE I LEHTË. NË VITIN E PARË SHPESH NDIHESHA E PASIGURT, DUKE MENDUAR SE NDOSHTA NUK DO TË PËRSHTATESHA PLOTËSISHT ME KËRKESAT E FAKULTETIT DHE RITMIN E RI TË JETËS AKADEMIKE. POR DITA-DITËS, ME PUNË DHE PËRKUSHTIM, FILLOVA TA GJEJ VETEN. KUPTOVA SE ISHA NË DREJTIMIN E DUHUR NË DREJTIMIN QË E KISHA DASHUR QYSH FËMIJË.

GJATË VITEVE TË STUDIMIT, ANGAZHIMI IM NUK U KUFIZUA VETËM NË AUDITORË. SHUMË SHPEJT FILLOVA TË JEM PJESË AKTIVE E JETËS STUDENTORE. NË VITIN E DYTË U ZGJODHA PËRFAQËSUESE E VITIT, KU MORA PËRSIPËR PËRGJEGJËSINË PËR TË PËRCJELLË ÇDO KËRKESË E NEVOJË TË STUDENTËVE TEK INSTITUCIONET PËRKATËSE. ISHTE NJË PËRVOJË QË MË MËSOI SHUMË MBI KOMUNIKIMIN, DURIMIN DHE FORCËN E BASHKËPUNIMIT.

NË VITIN E TRETË, PËRMES PROPOZIMIT DHE BESIMIT TË KOLEGËVE, U ZGJODHA ANËTARE NË KËSHILLIN E PROFESORËVE. KY ROL ISHTE NJË HAP I MADH, SEPSE PËR HERË TË PARË U GJENDA PËRBALLË SFIDËS SË VENDIMMARRJES NË NJË NIVEL MË TË LARTË.

TË JESH PJESË E KËSHILLIT NUK ËSHTË VETËM PRIVILEGJ, ËSHTË NJË PËRGJEGJËSI E MADHE. ÇDO VENDIM, ÇDO DISKUTIM DHE ÇDO VOTË MBARTIN PESHËN E INTERESIT STUDENTOR. KËTË POZITË E KAM USHTRUAR DHE E USHTROJ ME SINQERITET, ME KORREKTËSI DHE ME BINDJEN SE ZËRI I STUDENTËVE DUHET TË DËGJOHET GJITHMONË.

SË BASHKU ME KRYETAREN E STUDENTËVE, KEMI PUNUAR NGUSHTË PËR TË ADRESUAR SHUMË PREJ KËRKESAVE TË STUDENTËVE DHE PËR T'I SHNDËRRUAR ATO NË REALITET. DISA PREJ KËTYRE ANGAZHIMEVE KANË PASUR SUKSES TË ME NJËHERSHËM, DISA TË TJERA KANË KËRKUAR MË SHUMË KOHË DHE PËRKUSHTIM, POR ÇDO HAP KA QENË NJË HAP PËRPARA DREJT NJË UNIVERSITETI MË FUNKSIONAL, MË TË DREJTË DHE MË AFËR STUDENTIT.

KY RRUGËTIM MË KA DHËNË JO VETËM PËRVOJË AKADEMIKE DHE ORGANIZATIVE, POR EDHE NJË BESIM TË FORTË NË VETEN TIME. KAM MËSUAR SE SFIDAT NUK JANË PENGESA, POR MUNDËSI PËR TË RRIUR KAPACITETET TONA. KAM KUPTUAR SE PËRFAQËSIMI NUK ËSHTË VETËM TË FLASËSH NË EMËR TË DIKUJT TJETËR, POR TË DËGJOSH ME VËMENDJE, TË NDJESH ME SINQERITET DHE TË VEPROSH ME PËRGJEGJËSI.

PRANDAJ, KY ANGAZHIM PËR MUA NUK ËSHTË THJESHT NJË TITULL, POR NJË MISION. NJË MISION PËR TË QENË URË LIDHËSE MIDIS STUDENTËVE DHE PROFESORËVE, PËR TË DËSHMUAR SE BASHKË MUND TË ARRIJMË MË SHUMË, DHE PËR TË INKURAJUAR GJENERATAT E REJA TË STUDENTËVE QË TË MOS HEZITOJNË TË MARRIN PËRGJEGJËSI DHE TË JAPIN KONTRIBUTIN E TYRE.

ZËRI I STUDENTËVE ËSHTË FORCA QË LËVIZ UNIVERSITETIN PËRPARA.

UNË DO TË VAZHDOJ TA PËRFAQËSOJ KËTË ZË ME TË NJËJTIN VULLNET DHE PËRKUSHTIM QË KAM PASUR QË NGA DITA E PARË.



Poezi

Ende

Jam duke të pritur,
por s'di çfarë të them.
Në qofsh mërzhitur,
mendimet më bëhen ujë.

Jam ende në atë udhëkryq,
që vijnë nga çdo anë.
Ti mund të vish nga të duash,
të të kem pranë.

Por jam prapë në dyshime:
të pres a mos të pres?
Të zbres shkallë-shkallë në kujtime
dhe më të mos ngjes.

Të të lë aty ku je
dhe të vej aty ku jam.
Të rrojmë në kujtime,
në kujtime të jem pranë.



Ditari i fshehur

Kishte nisur ca shkresa,
atëherë në rini.
Dalëngadalë u shtuan,
u bë biografia e tij.

Sa përshkrime drithëruese
që të plas dhe vaji!
Jeta nuk qenka kopsht me lule,
ashtu i thoshte dhe ditari.

Kishte bredhur anë e mbanë
botës
dhe mbetur atje në mërgim.
Me mall shkruante në disa fleta:
“Këtu po më shuhet jeta.”

Fshehtësia e ditarit një ditë doli
në pah.
Në atë moment kishte
mbretëruar heshtja.
Në dorën e grabitësit ndodhej
një befasi,
ku burgosur ishte tradhtia e tij.

Jo

Nuk kthehet më ajo,
as s'ka për të kërkuar
me asgjë madhështore,
më s'ka me t'krahastuar.

Vafsh andej ku s'thuhet dot,
se s'ka me t'kujtua
në asnjë stinë, në asnjë mot.

Ç'ofshamë nga brenda i plaska,
malli prapë po e përvëlonte.
Shpirti i saj tretej në heshtje,
por nuk mund ta pranonte.

Flora Temaj
Gjuhë dhe letërsi shqipe



POEZI



Fjalarta Rexhaj
Gjuhë dhe Letërsi shqipe

JETA

**Jeta është një udhëtim i gjatë,
Me të mira e të këqija, çdo hap është
një art.
Si një lumë që rrjedh, me valë e me
qetësi,
Na sjell sfida, por edhe shumë gëzime.**

**Çdo ditë është një dhuratë e re,
Një mundësi për të ëndërruar dhe për
të jetuar.
Me miq dashuri, ne krijojmë kujtime,
Jeta është një histori, që çdo ditë
shkruajmë.**

**Në çdo rreze dielli, në çdo natë me
hënë,
Gjejmë forcë dhe shpresë, për të
vazhduar.
Jeta është një poezi, e shkruar me
zemër,
Një udhëtim i bukur, që kurrë nuk
përfundon.**

IKJA

**Nuk do jesh më në këto gjurmë treni.
Pas ikjes, nuk mund ta gjesh rrugën
prapa.
Mendon për memoriet, duke shikuar
mbrapa.
Tani koha kaloi.**

**Pyesni pyetjen e fundit:
a jam duke shkuar lart apo poshtë?
Mbledh të gjitha kujtimet,
ku mendoja që nuk ishin të
rëndësishme.**

**Tani erdhi, vdekja mbërriti,
kohë s'ka më.**



Ideal Morina
Gjuhë dhe Letërsi angleze



KRAHU I BABËS

Sa me fat e gjithë bota jemi,
 që një baba të gjithë e kemi,
 një krah, një shpatull, një dorë,
 ku mbështetesh në çdo orë.
 Krah i babës,
 fole e jetës,
 munda i shpirtit dhe i vetvetes.
 Dashuri pa kushte,
 sakrificë jetësore,
 dorë e djersitur
 që s'na lë pas dore.
 Baba i dashur,
 burrë i përkushtuar,
 vëlla i fortë,
 gjysh i dalluar.
 Ti je pema ku rrënjët s'thahen,
 je mali i fortë ku dega s'ndahet,
 je rrënjë që s'lëkundet lehtë,
 je bekimi im më i madh në jetë.
 Më mësove me mund se çështë durimi,
 se nga mundimi lind gëzimi.
 Në mundim e sakrificë,
 ti je shembull, ti je dritë.
 Ti je melodi, ritëm i jetës,
 shpirti i shtëpisë, busulla e vetes.
 Me ty kam forcë, me ty kam jetë,
 ti je kështjellë që më mban përjetë.



Klea Hazrolli
 Gjuhë dhe Letërsi Shqipe

SHTEGTOJ

Po filloj të kem ftohtë,
 po e ndiej krahun që më mpihet,
 i shoh këmbët që ndërrojnë ngjyrë,
 e vallë nesër si do të ngrihem?
 Po më lëviz sqepi,
 sa shumë që po dridhet.
 Nesër unë çfarë do të ha?
 E ku do të rri, nuk dihet.
 Unë jam një zog plot ngjyra,
 krahët e mi më çojnë larg,
 por sa shpejt ndryshon koha,
 e nuk e di a do të kthehem prapë
 edhe këtë herë po fluturoj.
 Do të marr me vete plot kujtime,
 prapë çerdhe tjetër do të ndërtoj,
 të tjera ëndrra, të tjera gabime.



Diellza Hajdari
 Gjuhë dhe Letërsi Angleze

POEZI

SPARKLE-SPARKLE

Inside the mountain's quiet glow,
little fairy, don't you know?
I come to find you, brave and near,
to ask a wish you'll keep sincere.
I am a girl, still small, still new,
yet not so different from you.
We're almost the same, yet worlds apart:
you hold the wings, I hold the heart.
Your wand of light, could it be mine,
just for a day, a borrowed sign?

Not for myself, but so I can
bring hope and joy to child and man.
I'd fill the fields with blooms so wide,
where bees could dance and rivers glide.
I'd call the creatures back to play,
to find their shelter, night and day.
I'd scatter sparks through darkened skies,
bring warmth to cold, and tears to smiles.
So people laugh, their spirits free,
and know a brighter world can be.



Diellza Hajdari
Gjuhë dhe Letërsi Angleze

NJE GOTE VETMI

Një gotë verë, errësirë e qetësi,
E vetme në shtëpi më kaplon një mërzi.
Në mendime të thella futem plotësisht,
E humb veten time në to marrëzisht.

Pse duhej kaq gjatë
Jetën për ta kuptuar?
Nuk dukej e bukur
Si në përrallat që kisha lexuar.

Në përralla përbindshat
Në fund gjithmonë largohen,
E në jetën reale
Me figurën e njeriut maskohen.

Vret vellau, vëllanë,
Qan nëna për djalin që e ka lënë,
Burri rreh gruan...
Kjo jetë një e nga një
Nga sipërfaqja e dheut po na shuan.

Frikësohet njeriu nga hija e vet,
Se vetes me jetën që nuk e jetoj
Në borxh i ka mbetur.

Papritmas vërejta se mëngjesi erdhi,
Në gotë verë nuk kishte mbetur,
E mendimet e mia në kokën time ishin tretur.



Rea Gashi
Gjuhë dhe Letërsi Gjermane

Po pres



Muhamet Musaj
Gjuhë dhe Letërsi Angleze

Po pres çfarë jeta do të më sjellë,
A thua do të ketë nesër pak diell?
Që pak lumturi të mbjell,
E problemet pas supeve t'i hedh,
(të avullohen në qiell)
Dhe kështu buzëqeshjen ta risjell,
(buzëqeshja harmoni të risjell).
Po pres të më zgjatet një dorë,
Që ta kaloj këtë stuhinë me borë,
Të më ndriçojë një dritë e ngrohtë,
Të mos e ndjej këtë stuhi kaq të ftohtë.
Po pres që një ditë të ketë vetëm dritë,
Ku nuk do kem më frikë — dua ta fik,
Të tregoj se kam guxim,
Dhe t'i jap jetës sime një ditë kuptim.
Po pres të më flasë shpresa si mike e vjetër,
Të më tregojë se jeta mund të bëhet tjetër,
Se çdo hap i vogël rritet ngadalë,
E koha mëson se asgjë s'mund ta ndalë.
Po prisja që dikush të më shpëtonte,
Vonë kuptova se askush tjetër nuk mund ta bënte.
E kuptova se fuqia është brenda vetes,
Unë mund të kaloj çdo sfidë të jetës.



E vogël isha

E VOGËL ISHA, ZEMËR E BRISHTË,
BOTËN E SHIHJA ME SY TË PASTËR, TË
DRITSHËM.

TË KËRKOJA KUDO, NËNË,
NË ÇDO CEP TË SHTËPISË,
NË ÇDO AROMË QË MË SILLTE ERA,
NË FOTOGRAFITË E VJETRA,
NË ZËRIN E KUJTIMEVE.

E VOGËL ISHA,
DUAR TË VOGLA SHTRIIJA PËR
MBËSHTETJE,
POR DUART E TUA S'ISHIN MË.
FATIN TIM S'E DIJA,
VEÇ LOTËT MË FLISNIN NATËN,
FYTYRA JOTE MË DILTE NË ËNDËRR,
SA SHPESH TË THËRRISJA ME ZË TË
DRIDHUR!

ENGJËLL U BËRE, MË THANË,
QIELLIT IU DORËZOVE.
POR PSE QIELLIT?
UNË TË DOJA KËTU,
PRANË ZEMRËS SIME,
PRANË DITËVE TË MIA TË GJATA.

SI IKE, MOJ NANË,
ME Ç'FORCË E LE KËTË BOTË?
SI GUXOVE TË SHKOSH,
KUR UNË S'DIJA AS TË ECJA VETËM?



Djellza Perteshi
Gjuhë dhe Letërsi shqipe

SOT JAM RRITUR,
POR ENDE FËMIJË JAM KUR TË KUJTOJ.
DHIMBJA MË RRIT,
MALLI MË SHOQËRON ÇDO DITË.

NUK KA NATË PA PYETJE,
AS MËNGJES PA LOT.
GJURMËT E TUA I NDJEK NË ERË,
ZËRIN TA DËGJOJ NË HESHTJE.

E DI QË NUK DO TË KTHEHESH,
POR PRAPË TË PRES.
NË ÇDO DERË, NË ÇDO ËNDËRR,
ENDE SHPRESOJ TË HYSH BRENDA.

DHE KUR MË THONË SE JE ENGJËLL,
UNË PYES VETEN:
PSE QIELLI FITOI E UNË HUMBA?
PSE DUHEJ TË LARGOHESHE,
KUR UNË KISHA AQ SHUMË PËR TË THËNË?

BOSHLLËKU YT NUK MBYLLET KURRË,
AS KOHA NUK E SHËRON PLAGËN.
MBETEM AJO VAJZË E VOGËL,
QË TË THËRRET NËN ZË:
"MOJ NANË... PSE MË LE VETËM?"



Valsi i kujtimeve

A ka diçka më të bukur se kujtimet? Jo, prandaj ruaji ato. Në heshtjen e natës, mendja ime shpesh kthehet pas në kohë, duke vallëzuar në skenën e kujtimeve. Çdo hap çdo kthesë dhe çdo ritëm është përjetim i ndjenjave të dikurshme një rikthim i çasteve që kanë lënë gjurmë në shpirtin tim. Kush janë tingujt e një vals të fshehtë që i flasin vetëm shpirtit? Padyshim që kujtimet – një melodi që koha nuk mund t'i shlyejë.

Një natë, kur qetësia mbulon gjithçka, ndjen sikur hapat e valsit fillojnë. Kujtimet nuk vijnë si një radhitje e qartë ngjarjesh, ato shpërthejnë papritur. Një fytyrë që s'ke parë prej kohësh, një zë që je betuar se e kishe harruar, një aromë që të çon diku ku nuk mund të kthehesh. Është e çuditshme si kujtimet ndonjëherë të udhëheqin dhe ndonjëherë të ndjekin. Ti ndjen ritmin, por nuk e di nëse je ti që vallëzon me to apo ato që vallëzojnë me ty. Çdo kujtim duket sikur mban një mesazh të fshehtë, një të vërtetë që nuk ke guxuar ta lexosh. Por, a është ky mesazh një dhuratë apo një mallkim? Në këtë vals, ndjen herë kënaqësi, herë një ftohtësi të pashpjegueshme. Kujtime që të sjellin gëzim në fillim por pastaj mund të marrin një hije të errët.

Një moment i lumtur i fëmijërisë mund të kthehet në një boshllëk kur kupton se ai çast nuk mund të rikthehet kurrë. Një fytyrë e dashur kthehet në një fantazmë kur kujton se ajo është larguar përgjithmonë. Ato kujtimet kanë fuqinë të të bëjnë të ndihesh aq i gjallë dhe njëkohësisht aq i pafuqishëm. Ato nuk janë thjesht ngjarje të kaluara, por emocione të gjalla që rrinë ngjitur me mua, si një melodi që nuk ka fund, që vazhdon të luajë brenda meje. Humbjet, zhgënjimet dhe gabimet tona janë pjesë e muzikës, duke shtuar thellësi në melodinë e jetës. Ato janë momentet që nuk mund të kthehen pas, ato që na kujtojnë se jeta nuk është gjithmonë e lehtë. Kjo pjesë e valsit është e dhimbshme, por gjithashtu na mëson të rritemi, të bëhemi më të fortë, të gjejmë bukuri edhe kur drita duket të jetë larg. Koha kalon dhe kujtimet vazhdojnë të vallëzojnë në mendjen time, kuptoj që ato nuk janë vetëm ngjarje të shkuara. Ato janë pjesë e identitetit tim, e asaj që kam qenë dhe e asaj që jam sot dhe më shoqërojnë, më udhëheqin dhe më kujtojnë se çfarë kam kaluar, por edhe se sa shumë kam mësuar nga çdo hap i këtij vals të jetës.

Valsi i kujtimeve është një kërcim që vazhdon. Muzika e jetës vazhdon të luajë, çdo moment dhe çdo ndjenjë është pjesë e këtij vals. Kujtimet janë një poezi që nuk kane fjalë, një melodi që luhet brenda meje, duke më kujtuar se çdo hap, çdo moment, çdo ndjenjë është e përjetshme. Dhe ndoshta kjo është bukuria e kujtimeve ato janë gjithmonë me ne, si një vals që nuk ndalet kurrë. Ato janë të pranishme, por asnjëherë plotësisht të qarta, të gjalla dhe njëkohësisht të largëta, duke na ngatërruar me misterin e tyre. Ky është misteri më i madh i kujtimeve, ato nuk janë thjesht të shkuara, janë të përjetshme, duke vallëzuar pa pushim në heshtjen e shpirtit tonë.

Klea Hazrolli
Dega: Gjuhë shqipe





NË ÇDO CEP TË MENDJES SONË NDODHET NJË KOPSHT I FSHEHTË.

NJË VEND MAGJIK KU MENDIMET MBIJNË SI LULE TË EGRA, RRITEEN SI PEMË TË LARTA DHE HERE PAS HERE SHNDËRROHEN NË FRYTE QË MBUSHIN SHPIRTIN.

KY ËSHTË KOPSHTI I NJË 20 VJEÇAREJE KU THUREN ËNDËRRAT, KUJTIMET, SHPRESAT DHE PYETJET E MËDHA TË JETËS.

NË KËTË KOPSHT DISA FARA JANË TË NDRITSHME, TË MBUSHURA ME SHPRESË, KËTO FARA ÇELIN NË LULE ME NGJYRA DHE AROMA FRYMËZUESE, DUKE MË NDRIÇUAR RRUGËN PËRPARA. TË TJERAT JANË FARA TË DYSHIMIT, FRIKËS DHE PASIGURISË, NËSE NUK I RUJAMË KËTO FARA SHNDËRROHEN NË BARËRA TË KËQIJA QË MË MBYSIN MENDIMET POZITIVE DHE E BËJNË MË TË VËSHTIRË TË GJEJ QETËSINË DHE DREJTIMIN E DUHUR. KA DITË TË ZYMTA DHE HAPA TË GABUAR POR E KUPTOJ SE BUKURIA E KËTIJ KOPSHTI QËNDRON NË PAPËRSOSMËRINË E TIJ. ÇDO LULE QË ÇEL ËSHTË DËSHMI PËR FORCËN TIME QË T’I KAPËRCEJ SFIDAT DHE TË VAZHDOJ PËRPARA. NË KOPSHTIN E MENDIMEVE TË MIA MË SË SHUMTI GJEJ PYETJET: “A JAM DUKE BËRË ZGJEDHJET E DUHURA?”, “A DO T’IA DAL TË NDËRTOJ JETËN QË DUA?”. KËTO MENDIME JANË SI RE TË ERRËTA QË NDONJËHERË E MBULOJNË DRITËN E DIELLIT. POR KA EDHE MOMENTE KUR NË MENDJEN TIME ÇELIN MENDIME TË NDRITSHME, PLOT SHPRESË SI: “UNË MUND T’IJ ARRIJ QËLLIMET E MIA”, “GJITHÇKA QË DUA MUND TË REALIZOHET NËSE NUK DORZOHEM”. KËTO JANË LULET QË MË JAPIN ENERGJI DHE MË SHTYJNË TË ËNDËRROJ MË SHUMË. TË JETOSH ME NJË KOPSHT TË TILLË BRENDA VETES NUK ËSHTË GJITHMONË E LEHTË.

MENDIMET E SHUMTA SHPESH JANË TË ZHURMSHME, DUKE GARUAR PËR VËMENDJEN TIME.

NDONJËHERË NDIHEM SIKUR JAM E MBINGARKUAR, DUHET TË PËRBALLEM ME PRESIONIN PËR TË QENË E SUKSESSHME, PËR TË NDJEKUR ËNDËRRAT E MIA, PËR T’IU PËRSHTATUR PRITSHMËRIVE TË TË TJERËVE DHE PËR TË MOS GABUAR. MENDJA IME BËHET NJË BETEJË MES SHPRESËS DHE FRIKËS. POR AJO QË KAM MËSUAR ËSHTË SE, ASHTU SI NJË KOPSHTAR QË ZGJEDH KUJDESSHËM SE CILAT BIMË DO TË RRISË, EDHE UNË DUHET TË ZGJEDH MENDIMET QË DUA TË MBAJ. KUR FRIKA MË KAPLON, PËRPIQEM TA ZËVENDËSOJ ME NJË MENDIM MË TË MIRE: “GABIMET JANË PJESË E JETËS, DHE UNË PO MËSOJ NGA TO.” KUR NDIEJ PRESIONIN PËR TË QENË E PËRSOSUR, I KUJTOJ VETES SE NUK KAM PSE TË NDJEK RRUGËN E TË TJERËVE, KAM TË DREJTË TË KRIJOJ TIMEN. KOPSHTI I MENDIMEVE TË MIA ËSHTË ENDE DUKE U FORMUAR. ËSHTË PLOT ME KONTRASTE: ME MENDIME TË NDRITSHME DHE TË ERRËTA, ME LULE TË BUKURA DHE ME BARËRA TË KËQIJA. POR KJO ËSHTË PJESË E BUKURISË SË KËSAJ MOSHE. KAM MËSUAR SE NUK KA RËNDËSI NËSE GJITHÇKA ËSHTË E PËRSOSUR, RËNDËSI KA QË TË KUJDESEM PËR KOPSHTIN TIM, TË PASTROJ BARËRAT QË MË NDALOJNË DHE TË USHQEJ MENDIMET QË MË JAPIN FORCË. E DI SE ÇDO LULE E BUKUR QË DO TË LULËZOJ NË JETËN TIME FILLON KËTU, NË KOPSHTIN E MENDIMEVE TË MIA. PRANDAJ, JAM GATI TË KUJDESEM PËR TË, SEPSE E DI SE NË KËTË KOPSHT GJENDET ÇELËSI PËR TË NDËRTUAR TË ARDHMEN QË DUA.

Yllza Hoxhaj
Dega: Gjuhe dhe Letersi Shqipe



Nëna

Nëna është drita e shtëpisë!

Ajo që më dha jetën,
më mësoi dashurinë, forcën dhe të jem vetvetja në çdo sfidë dhe arritje.

Është e vetmja që qan kur qajmë ne dhe qesh kur qeshim;
shembulli dhe dashuria më e madhe në jetë.

Është aty në çdo situatë të jetës, na ndihmon të rritemi si
individë të fortë dhe të pavarur, shembulli më i mirë i durimit e
sakrificës.

Një nga karakteristikat që atë e dallon është aftësia që na
kupton në çdo ndjenjë tonën.

Këshillat që ajo ofron janë ato që na udhëheqin drejt një rruge
me plot sakrifica, këshillat e saj të mençura.

Momentet më të vështira pranë saj kalohen më lehtë; gjen
zgjidhje për çdo gjë dhe fare nuk ankohet, edhe nëse jeta e ka
lodhur.

Ajo na mëson rëndësinë e punës, përkushtimit dhe dashurisë për
familjen. Çdo sakrificë që ajo bën për ne është një dëshmi e
dashurisë së saj të pakushtëzuar.

Qenia më e dashur në botë, ajo që sapo hap derën e kërkoj, edhe
nëse nuk më duhet thjesht më vjen ta bërtas emrin e saj, sepse
ka emër plot ëmbëlsi.

Është qenia që jep jetë dhe kujdeset deri në vdekje për ata
fëmijë, qenie e shenjtë.

Sado ta falënderojmë dhe të jemi falënderues që i kemi, është e
pakët; janë vetë forca jonë.

Prandaj, është e rëndësishme të vlerësojmë çdo moment me
nënat tona dhe t'u tregojmë atyre sa shumë i duam.

Nëna është një dhuratë e çmuar që duhet të nderohet çdo ditë.

Të dua, Nanë,
rreze dielli!

Miranda Balaj
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe



MUZA E JETËS TIME

Në historinë e lashtë të njerëzimit, muzat janë paraqitur si burime frymëzimi hyjnor, figura mitologjike që kanë ndriçuar mendjet e poetëve, artistëve dhe filozofëve. Në mitologjinë greke, nëntë muza përfaqësonin artet dhe shkencat, duke u bërë simbol i krijimtarisë, pasionit dhe shpirtit njerëzor për të shprehur më të bukurën e jetës. Por, në udhëtimin tim jetësor, muza nuk ka qenë thjesht një figurë mitologjike apo një koncept abstrakt ajo ka qenë personi më i rëndësishëm për mua, forca ime, frymëzimi im i përhershëm: nëna ime. Që nga kohët e lashta, muzat janë përshkruar si qenie të jashtëzakonshme, me një pranihyjnore që ndriçonte gjithçka përreth tyre. Ndërsa për mua, nëna ime mishëron gjithë atë që muzat kanë simbolizuar ndonjëherë. Ajo ka qenë zëri i parë që kam dëgjuar, dora e parë që më ka mbajtur dhe forca e parë që më ka shtyrë përpara. Në këtë ese, dua të eksploroj thellësinë e ndikimit të saj në jetën time, duke u bazuar në kujtimet, mësimet dhe momentet që kemi ndarë së bashku. Edhe sot, koncepti i muzës përdoret për të përshkruar atë që na frymëzon më shumë në jetë. Por për mua, muza nuk është një figurë mitologjike, por një grua e zakonshme që ka bërë gjëra të jashtëzakonshme. Nëna ime nuk është një perëndeshë, por dashuria, sakrifica dhe përkushtimi i saj kanë qenë për mua një forcë hyjnore që më ka ndriçuar rrugën. Nëna ime nuk ka recituar poezi epike dhe as nuk ka krijuar vepra arti madhështore, por ajo ka krijuar një jetë plot dashuri dhe ka qenë themeli mbi të cilin jam ndërtuar unë si person. Ajo më ka mësuar të jem e fortë, të jem mirënjohëse dhe të besoj në vlerat e mia.

Që nga fëmijëria ime, kujtimet më të ëmbla janë të lidhura me nënën time. E mbaj mend dorën e saj të butë që më mbështeste ndërsa hidhja hapat e mi të parë. Ajo gjithmonë thoshte: “Mos ki frikë të biesh, sepse unë do të jem gjithmonë këtu për të të ngritur.” Këto fjalë nuk ishin vetëm mbështetje për hapat e mi të parë fizikë, por një mesazh për gjithë jetën.

Një moment që më ka mbetur në kujtesë ishte dita kur më mësoi të lidh këpucët. Për shumë njerëz, kjo është një gjë e vogël, por për mua ishte një shembull i durimit dhe përkushtimit të saj. Ajo nuk u mërzit as kur gabova për herë të pestë, por me një buzëqeshje më tha: “Do ta mësosh. Nuk ka rëndësi sa kohë të duhet, unë jam këtu për ty.”

Gjatë viteve të adoleshencës, kur bota dukej më konfuze dhe sfidat e jetës filluan të shfaqeshin, nëna ime mbeti një busull që më orientonte drejt rrugës së duhur. Kur kisha dyshime për veten, ajo ishte aty për të më rikujtuar fuqinë time. Kur kisha dështime, ajo më mësoi se këto janë thjesht mësimet që të forcojnë për të ardhmen.

Një moment i paharrueshëm ishte kur u përballa me dështimin tim të parë “ të madh “ një provim që nuk e kalova Ajo më tha: “Mos lejo që një pengesë të të ndalojë. Të gjitha gjërat e mëdha në jetë kërkojnë përpjekje dhe qëndrueshmëri. Unë besoj tek ti dhe e di që ti mund ta bësh.”

Tani që jam rritur dhe kam filluar të ndërtoj jetën time, roli i nënës time në jetën time nuk ka ndryshuar. Ajo vazhdon të jetë muza ime, frymëzimi dhe mbështetja ime. Sa herë që kam nevojë për këshilla, për dashuri apo për një buzëqeshje, ajo është aty. Ajo ka qenë gjithmonë aty për të më kujtuar rëndësinë e familjes, dashurisë dhe përkushtimit. Përmes veprimeve të saj të përditshme, më ka mësuar se të jesh e fortë nuk do të thotë të mos kesh frikë, por të përballesh me të me kurajo dhe besim.

Nëna ime është muza ime jo sepse ajo është perfekte, por sepse ajo ka bërë gjithçka që ka mundur për të më ndihmuar të bëhem personi që jam sot. Ajo është frymëzimi im sepse sakrificat e saj më kanë treguar se sa e fuqishme është dashuria. Ajo është motivi im sepse më ka mësuar se asgjë nuk është e pamundur kur beson tek vetja dhe ke dikë që të mbështet pa kushte.

Në artet e lashta, muzat frymëzonin krijime madhështore, por për mua, nëna ime ka frymëzuar një jetë që është vepra ime më e madhe.

Në këtë ese, e kam krahasuar nënën time me muzat e antikitetit, por ajo është shumë më tepër. Ajo nuk është thjesht një frymëzim i largët; ajo është një prani e vazhdueshme, një forcë e dashurisë dhe motivimit në jetën time.

Muza e jetës sime është pikërisht gruaja më e bukur në botë ajo e quajtura nënë. Ashtu siç edhe shkrimtari Frederik Rreshpja e tha e aspak nuk ka gabuar “ se nëna e di fjalën e parë në këtë botë ja kam thënë asaj dhe fjalën e fundit asaj do të ia themë". Nëse mund ta përmbyll këtë udhëtim me një mendim, ai është ky: nëna ime ka qenë, është dhe do të jetë gjithmonë muza e jetës sime, ajo që ma ka ndriçuar rrugën dhe më ka treguar se dashuria dhe përkushtimi janë gjërat më të rëndësishme në jetë. Për këtë dhe shumë më tepër, unë do të jem gjithmonë mirënjohëse ndaj saj.



Djellza Perteshi
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe.

Është

Atdheu

Atdheu është toka ku kemi lindur dhe jemi formuar si njerëz, gjuha në të cilën flasim, traditat dhe kujtimet që e bëjnë më të veçantë. Nuk është vetëm një vend, aty është edhe shpirti ynë. Sado që largohemi, rrënjët tona mbetin të lidhura me zemrën tonë.

Vetëm ta duash atdheun nuk do të thotë të mos punosh për të; ta punojmë që brezat tanë të ardhshëm të jetojnë më të lirë, sepse të kujtosh sakrificat e këtij vendi do të thotë të vlerësojmë lirinë që gëzojmë sot. Një popull i tërë që e do atdheun nuk e harron asnjëherë historinë e atdheut dhe sakrificat që janë bërë për këtë liri.

Me pak fjalë, dashuria e atdheut nuk ka fjalë të shprehet, edhe nëse formohet një roman i tërë. Ka lidhje shpirtërore që nuk shuhet asnjëherë, pavarësisht se ku duam të shkojmë e të jetojmë.



Bleona Shala
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe

BIBLOTEKA E HESHTUR

Në një qoshe të harruar të qytetit ndodhet një bibliotekë e heshtur, e mbuluar nga pluhuri i kohës. Aty mbizotëronte heshtja dhe gjithçka që dëgjohej ishin hapat e mi të vegjël mbi dyshtemenë e drunjtë; heshtja kishte kapluar çdo cep.

Dielli kishte depërtuar përmes dritareve; ishte një ngrohtësi e mjaftueshme. Dollapët ishin të mbushur me lloj-lloj librash, e ngjyrat e tyre të këndshme e të qeta për syrin e njeriut e bënin ambientin edhe më të përshtatshëm për të hulumtuar përmbajtjet e librave që mbushnin dollapët e vjetër. Por të gjitha këto nuk mjaftonin për të tërhequr vëmendjen dhe interesimin e njerëzve.

Ajo bibliotekë vazhdon të mbetet e heshtur dhe e mistershme. Në raftet e saj të drunjta e të vjetra ndodheshin libra të mbushur me dëshmi për të kaluarën, që janë mbuluar nga pluhuri dhe kanë filluar të humbin kuptimin. Ka edhe shumë libra të rinj, të mbushur me parashikime për të ardhmen.

Kur shetita brenda kësaj biblioteke, u ndjeva sikur bota jashtë ishte e paqartë, sikur kishte humbur kuptimin. Aty brenda janë të bashkuara e ardhmja dhe e tashmja, ku përmes atyre librave krijohet një lidhje e thellë dhe shumë e fortë mes lexuesit dhe autorit.

Dhe kuështu, biblioteka e heshtur nuk është vetëm një vend për të lexuar, por është një vend për të kuptuar misteret e botës



Ezana Ramadani
Gjuhë dhe Letersi Shqipe

Nëna dhe Babai

Është shumë e vërtetë një fjalë popullore që ne e përmendimshpesh: “Gjithçka në këtë botë mund të gjesh, vetëm Nëna dhe Babai janë një.”

Deri në momentin kur vetë bëhesh prind, nuk mund ta ndjesh atë aromë e atë ndjesi që ndjen prindi yt. Këtë e thonë të gjithë, por ne e ndjejmë frymën e prindërve tanë kur na zë gjumi, e ndjejmë afërsinë e tyre, dorën që na përkëdhel dhe zërin e butë që na uron ëndrra të mira.

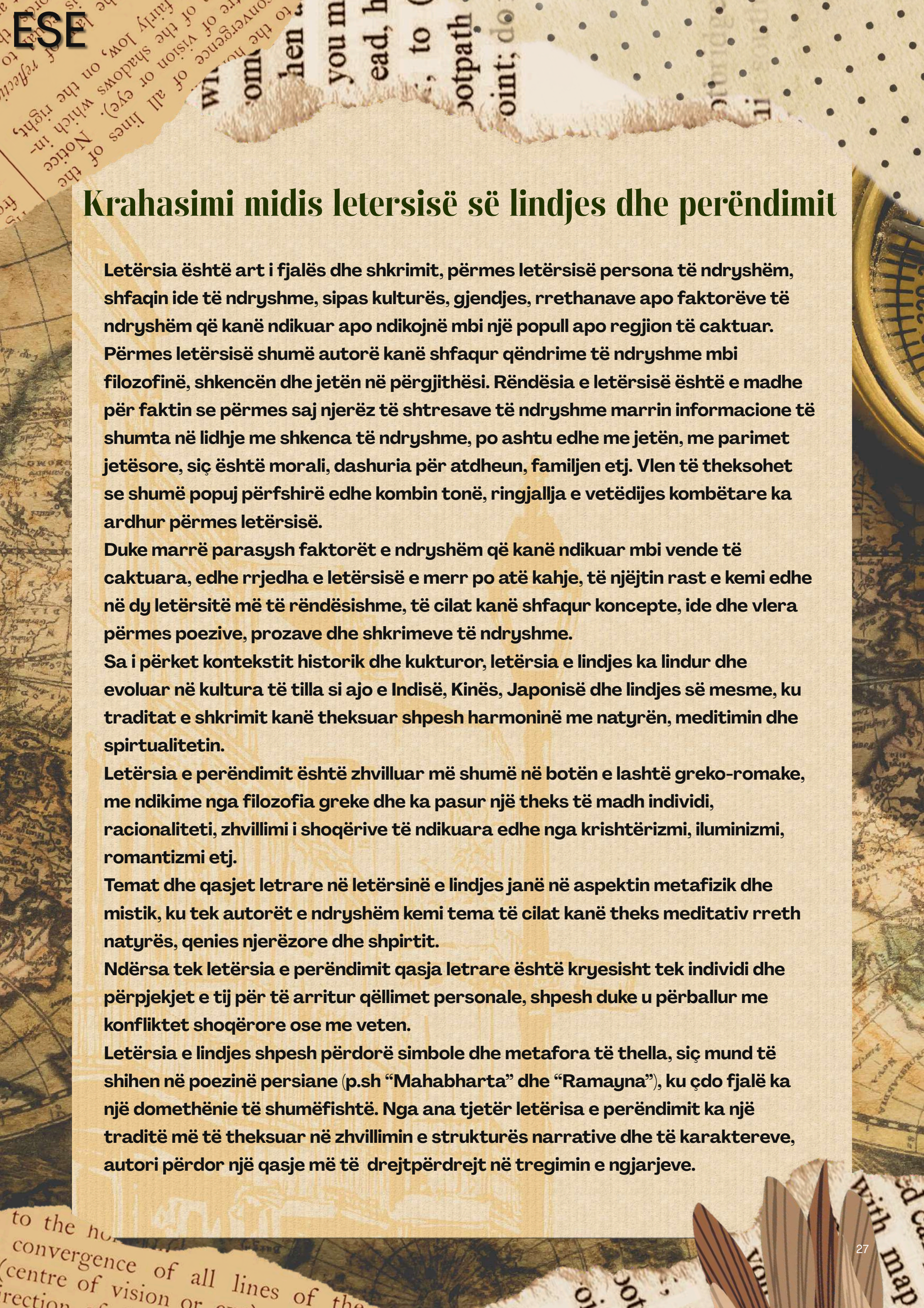
E shohim në sytë e tyre trishtimin sa herë që sëmuremi, e shohim guximin dhe ambicien që na shtyn përpara sa herë që rrëzohemi. Jo, prindërit nuk janë ata që na shtyjnë drejt ëndrrave të tyre të paretizuar; ata janë krah dhe shtysa për ëndrrat tona, timoni që e drejton pamjen sa herë që tentojmë rrugën e gabuar. Fëmijët shpesh e kuptojnë vonë se si i duan prindërit e tyre, se çfarë do të thotë të kujdesesh pa masë të caktuar, të ushqehesh edhe kur duket se je ngopur, të pastrohesh edhe kur dukesh e pastër si lotët, të flesh edhe atëherë kur nuk je e lodhur.

Por kur fëmijët e kuptojnë këtë, jeta merr tjetër kthesë. Kthehesh në shtëpinë e njëjtë, por me dyfish përgjegjësi, kujdes, dashuri, lot, buzëqeshje e kujtime. Atëherë ti kthehesh për t’u treguar se nuk janë vetëm, se je aty për t’ua lehtësuar jetën dhe për t’ua zvogëluar dhimbjen.

Kthehesh për fëmijërinë tënde dhe me shpresën se do ta lash borxhin tënd ndaj prindërve. Borxh që prej mijëra vitesh ndaj Nënës dhe Babait nuk e ka larë askush.



Diellza Hajdari
Gjuhë dhe Letërsi angleze



Krahasimi midis letersisë së lindjes dhe perëndimit

Letërsia është art i fjalës dhe shkrimit, përmes letërsisë persona të ndryshëm, shfaqin ide të ndryshme, sipas kulturës, gjendjes, rrethanave apo faktorëve të ndryshëm që kanë ndikuar apo ndikojnë mbi një popull apo regjion të caktuar. Përmes letërsisë shumë autorë kanë shfaqur qëndrime të ndryshme mbi filozofinë, shkencën dhe jetën në përgjithësi. Rëndësia e letërsisë është e madhe për faktin se përmes saj njerëz të shtresave të ndryshme marrin informacione të shumta në lidhje me shkenca të ndryshme, po ashtu edhe me jetën, me parimet jetësore, siç është morali, dashuria për atdheun, familjen etj. Vlen të theksohet se shumë popuj përfshirë edhe kombin tonë, ringjallja e vetëdijes kombëtare ka ardhur përmes letërsisë.

Duke marrë parasysh faktorët e ndryshëm që kanë ndikuar mbi vende të caktuara, edhe rrjedha e letërsisë e merr po atë kahje, të njëjtin rast e kemi edhe në dy letërsitë më të rëndësishme, të cilat kanë shfaqur koncepte, ide dhe vlera përmes poezive, prozave dhe shkrimeve të ndryshme.

Sa i përket kontekstit historik dhe kultural, letërsia e lindjes ka lindur dhe evoluar në kultura të tilla si ajo e Indisë, Kinës, Japonisë dhe lindjes së mesme, ku traditat e shkrimit kanë theksuar shpesh harmoninë me natyrën, meditimin dhe spiritualitetin.

Letërsia e perëndimit është zhvilluar më shumë në botën e lashtë greko-romake, me ndikime nga filozofia greke dhe ka pasur një theks të madh individ, racionaliteti, zhvillimi i shoqërive të ndikuara edhe nga krishtërimi, iluminizmi, romantizmi etj.

Temat dhe qasjet letrare në letërsinë e lindjes janë në aspektin metafizik dhe mistik, ku tek autorët e ndryshëm kemi tema të cilat kanë theks meditativ rreth natyrës, qenies njerëzore dhe shpirtit.

Ndërsa tek letërsia e perëndimit qasja letrare është kryesisht tek individ dhe përpjekjet e tij për të arritur qëllimet personale, shpesh duke u përballur me konfliktet shoqërore ose me veten.

Letërsia e lindjes shpesh përdorë simbole dhe metafora të thella, siç mund të shihen në poezinë persiane (p.sh “Mahabharta” dhe “Ramayna”), ku çdo fjalë ka një domethënie të shumëfishtë. Nga ana tjetër letërsia e perëndimit ka një traditë më të theksuar në zhvillimin e strukturës narrative dhe të karaktereve, autori përdor një qasje më të drejtpërdrejt në tregimin e ngjarjeve.

Letërsia e lindjes shpesh është e lidhur me mendimin filozofik të orientuar nga meditimi dhe përpjekja për të arritur ndriçimin, kurse letërsia e perëndimit është nga mendimi racional dhe empiristik. Filozofitë e njohura perëndimore si ajo e Aristotelit, kanë ndikim të thellë në zhvillimin e letërsisë perëndimore, ku gjithashtu ka një zhvillim të konsiderueshëm të mendimit kritik dhe të pavarur.

Letërsia e lindjes ka një theks të fortë në ritmet poetike dhe estetikën e thjeshtë, shpesh duke përdorur formate si poezi të gjatë dhe epike. Poema mund të jetë mjet për të shprehur mendime të thella të cilat shpesh tregojnë për bukuritë natyrore dhe për qenien njerëzore si krijesë shumë e komplikuar dhe përmes saj shprehin lidhjen e domosdoshme që duhet krijuar me hyjnoren, në mënyrë që të ketë paqe shpirtërore.

Letërsia e perëndimit shpesh shpreh lidhjen e njeriut me qëllimet e tij personale, të cilat kanë ndikim në zhvillimin e shoqërisë, kryesisht veprat kanë edhe kahje filozofike të cilat ndikojnë në zhvillimin e mendimit kritik ndaj ngjarjeve të ndryshme.

Në një nivel të përgjithshëm, letërsia e lindjes është më shpirtërore dhe filozofike, duke u fokusuar në thelbin e jetës dhe misionin e individëve për të arritur paqen dhe harmoninë. Ndërkohë, letërsia perëndimore është shpesh më analitike dhe e orientuar tek individi, përpjekjet e tij për të kuptuar dhe transformuar botën materiale dhe shpesh ka një qasje më kritike ndaj shoqërisë dhe historisë. Të dyja traditat janë pasqyra të ndryshme të asaj që është e rëndësishme dhe e vlefshme në jetë, dhe mund të ofrojnë shumë mundësi për reflektim dhe dialog kulturor.



Taulant Burmniku
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe

DËSHIRA IME



Dëshira është një udhëtim që ndodh brenda shpirtit, një kërkim i pafund për gjithçka që duam dhe besojmë se mund ta arrijmë. Ajo është një pasion që nuk shuhet, por rritet me çdo përvojë që jeta na sjell. Nuk kërkon lavdi, pasuri apo njohje të mëdha, por kërkon hapësirë për të ekzistuar dhe për të krijuar çaste të vogla e të bukura, kur mendimet dhe ndjenjat takohen e bëhen diçka e veçantë. Dëshira është si një dritë që ndriçon errësirën e mendimeve, që më udhëzon në çdo dilemë dhe më shtyn të eci përpara. Ajo shndërrohet në proces reflektimi e rritjeje, më nxit të sfidoj kufijtë e mi dhe të mësoj nga çdo përvojë. Është ndjenja që na bën të besojmë, të punojmë dhe të ëndërrojmë, sepse pa dëshirën për të arritur diçka, jeta do të ishte pa drejtim.

Përveç pasionit, dëshira lidhet edhe me qëllimin. Një dëshirë e qartë na ndihmon të dimë çfarë duam dhe të ndërtojmë një rrugë për ta arritur. Ajo na motivon të veprojmë, të mos ndalemi dhe të shndërrojmë ëndrrat në realitet. Çdo dëshirë e vërtetë kërkon punë, besim në vetvete dhe durim, sepse asgjë nuk arrihet brenda natës. Dëshira nuk është vetëm ndjenjë, por angazhim i vazhdueshëm për t'u përmirësuar.

Dëshira dhe pasioni janë të lidhura ngushtë. Pasioni e bën dëshirën të marrë jetë dhe e kthen në forcë të pakufizuar. Ai na shtyn të kalojmë përtej mundësive që kemi dhe të mos dorëzohemi përballë pengesave. Kur dëshira bashkohet me pasionin, ajo shndërrohet në energji që mund të na çojë në arritje që ndoshta nuk i kemi imagjinuar kurrë.

Dëshira ime është e thjeshtë dhe e thellë njëkohësisht. Ajo ka të bëjë me lumturinë. Ky qëllim i dukshëm i jetës është në fakt më i ndërlikuar sesa duket, sepse kërkon përpjekje, sakrificë dhe durim. Lumturia nuk është një destinacion, por një udhëtim që ndërtohet nga gjërat e vogla të përditshme: një buzëqeshje, një fjalë e mirë, një çast qetësie apo një bisedë me njerëzit që duam.

Dëshira është gjithashtu një proces i brendshëm që lidhet me vetëkuptimin dhe zhvillimin personal. Ajo na nxit të njohim veten, të kuptojmë se çfarë duam në të vërtetë dhe të punojmë për ta realizuar atë. Përmes saj, ne mësojmë të rritemi, të përballemi me vështirësitë dhe të shohim përtej kufizimeve tona.



Në thelb, dëshira nuk është vetëm një synim personal, por edhe një forcë që mund të ndikojë pozitivisht tek të tjerët. Ajo merr kuptim të plotë vetëm kur bashkohet me dëshirën për të bërë mirë dhe për të dhënë diçka të vlefshme në botë. Dëshirat më të mëdha janë ato që ndriçojnë edhe jetët e të tjerëve, jo vetëm tonën. Për ta realizuar një dëshirë, duhet më shumë sesa thjesht të ëndërrojmë. Kërkohet plan, përkushtim dhe durim. Shpesh, rruga drejt realizimit është e gjatë dhe plot pengesa, por çdo hap i vogël drejt qëllimit është një fitore. Rëndësi ka të mos dorëzohemi dhe të vlerësojmë çdo arritje, sado e vogël të jetë ajo. Mbështetja nga familja, miqtë dhe mësuesit është gjithashtu çelësi që na ndihmon të mos humbim motivimin.



Rinora Kolgeci
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe

Në fund, dëshira është forca që na mban gjallë, që na nxit të besojmë në veten tonë dhe të ecim përpara pavarësisht gjithçkaje. Ajo është ylli i largët që ndriçon në horizontin e shpirtit, që ndonjëherë mund të lodhë trupin dhe mendjen, por asnjëherë nuk e zhgënjën zemrën. Sepse në fund, çdo përpjekje e bërë me dashuri dhe besim kthehet në lumturi dhe përmbushje. Dëshira është ajo që e kthen jetën nga një rrugë e zakonshme në një udhëtim me kuptim. Ajo është fryma që na bën të mos ndalojmë kurrë së ëndërruari.

SHPIRTIT TIM BINJAK

Kur sjell në mend ditët e fëmijërisë sime, më kujtohet vëllai im. Ai është njeriu më i mirë dhe më i kuptueshëm për mua. Është më i vogël se unë dhe gjithmonë e konsideroj si fëmijën tim. Ai lindi tre vjet pas meje. Gjithmonë më sjell ngrohtësi në shpirt dhe është si një pjesë e veçantë e imja.

Edhe pse i ri, vëllai punon si bukëpjekës. Ka një uniformë të bardhë që e vesh gjithmonë në punë. Ngjyrat e tij të preferuara janë e zeza dhe e gjelbra. Në punë është shumë i rregullt, ka një orar jo shumë të përshtatshëm, por edhe pse zgjohet në orën 2 të natës, e bën me shumë qejf punën e tij.

Me kalimin e kohës u lidha shumë me të, edhe pse ishim në mosha të ndryshme. Gjente gjithmonë kohë të qëndronte e të luante me mua; shpeshherë luanim me shoqërinë e njëri-tjetrit. Edhe kur shkonim në pushime, gjithmonë i kemi kushtuar shumë kohë njëri-tjetrit. Ai gjithmonë merrej me punë të ndryshme të shtëpisë. Po ashtu, e gjeje gjithmonë duke krijuar figura të ndryshme, si thika e shigjeta prej druri e plot të tjera. Merrte vegla të ndryshme pune nga babai dhe dilte në një cep vetëm, ku krijonte gjëra të tilla.

Kur takova vëllain për herë të parë, më kujtohet që kisha frikë ta mbaja në dorë. Ishte një bebe shumë e vogël, kishte shumë flokë. Tani është 17 vjeç, ka një fizik të zhvilluar për moshën që ka, një fytyrë rrumbullake, vetulla shumë të bukura, sy kafe dhe të mëdhenj, qerpikë të gjatë, hundë të vogël që ia kam shumë zili, buzë të holla dhe tani që kanë nisur t'i dalin edhe mustaqet. Ecën ngadalë, duket pak i egër, ka një qëndrim të drejtë, por nuk është ashtu si duket — është shumë me humor dhe bën shumë shaka.

Ai di shumë mirë të vallëzojë. Ka qenë gjithmonë i pari që donte të shkonte në ndonjë dasmë apo aheng, vetëm që të vallëzonte. Unë nuk di shumë mirë, por gjithmonë ngul këmbë që të vallëzojmë së bashku. Ka një sens humori të paparë; gjithmonë e sheh të qeshur, duke bërë shaka apo duke ngacmuar dikë, sidomos mua. Unë jam një njeri që nervozohem shpejt dhe ai e ka me qejf këtë. Është i tillë, prandaj ka një rreth shoqëror të gjerë.

Ka shumë dëshirë të ndihmojë të tjerët, ndonjëherë e lë edhe vetën keq vetëm e vetëm që njerëzit për rreth të ndihen mirë. Mbaj mend njëherë, kushëriri pati thyer xhamin e makinës, dhe vëllai e dinte që do të kishte ndonjë ndëshkim nga prindërit e tij, e mori fajin përsipër, kinse ai e kishte bërë. Më vinte çudi sepse ka qenë shumë i vogël dhe ka bërë gjëra si të ishte në një moshë më të rritur. Edhe njerëzit në rrugë që kërkojnë para, çdo herë ndalet dhe jo vetëm që u ndihmon, por edhe ndalet, bisedon me ta dhe bën shaka, sikur të kishte kohë që i njihte. Ka një shpirt të bardhë, të pastër.

Sa herë që kisha ndonjë problem, bisedoja vetëm me të. Gjithmonë ka qenë gati t'i dëgjojë të gjitha problemet e mia, të më flasë për atë që është gabim dhe e drejtë, por ai është e kundërta: nuk flet kurrë për problemet e veta, i mban në vete, nuk ka dëshirë të ngarkojë askënd, të paktën atij i duket ashtu. Edhe pse thellë është një njeri shumë i ndjeshëm, di ta mbajë veten shumë mirë.

Zakonisht, kur kisha për të shkuar diku, si me shoqërinë apo me shkollën, para se të shkoja flisja me të, akoma pa folur me prindërit. Ka qenë çdoherë pro që unë të dal sa më shumë, të kënaqem; ka qenë një shtysë shumë e madhe për mua. Si për punë, si për shkollim, për gjithçka ka qenë ai që më ka dhënë motiv. Ka folur gjithnjë me prindërit, nëse ndonjëherë ata nuk kanë qenë dakord për ndonjë gjë që unë kam dashur të bëj. Më shtynte të marrë pjesë në kuize në shkollë fillore, të marrë patentën e shoferit, të vazhdoj fakultetin dhe shumë gjëra të tjera.

Edhe pse nuk e pranon, ai është si tip pak xheloz. E shoh në sytë e tij. Shpeshherë, kur dal me shoqe apo me dikë dhe rregullohem më shumë se zakonisht, vetëm më sheh me ata sytë e tij të mëdhenj; e ka atë shikim që e kuptoj pa pasur nevojë të thotë asnjë fjalë.

Gjatë kësaj periudhe ka shkuar jashtë vendit për të punuar. Më duket e vështirë, nuk jam mësuar që ta kem aq larg. Zakonisht ishim gjithmonë bashkë; ndonjëherë kemi qeshur, ndonjëherë kemi qarë, çdo gjë e kemi bërë bashkë. Nuk e jap veten që mërzitem, edhe pse ai e di që unë jam e tillë. Sa herë më merr malli, flasim në telefon; kur përfundon punën, gjithmonë më thërret, më tregon se si ka kaluar dita dhe bën atë që di më së miri — më ngacmon.

Pavarësisht të gjithave, ai mbetet shpirti im binjak, njeriu më i dashur, shpirti i bardhë i im. I uroj të gjitha të mirat e botës.



Sanije Parallangaj
Gjuhë dhe Letërsi Shqipe

AN ANALYSIS OF MORPHOLOGICAL PROCESSES IN DONALD TRUMP'S 2024 ELECTION VICTORY SPEECH

01

ABSTRACT

The paper investigates morphological mechanisms in Trump's 2024 victory speech: derivation, compounding, blending, clipping/abbreviation, reduplication, and neologisms, measuring their frequency and usage. Applying a quantitative count to the speech transcript, the author finds derivation to be most frequent, followed by compounding and reduplication, and concludes that morphological choices contribute to persuasion and audience engagement in political rhetoric

03

LITERATURE REVIEW

The literature review links the study to prior work showing derivation and compounding are common in Trump's speech style and that reduplication and hyperbolic expressions recur in his idiolect. The paper cites several studies (Awawdeh & Al-Abbas, 2023; Schneider & Eitelmann, 2020; Markham, 2018; Jianan, 2021; Olsen, 2015) to show consistency with earlier findings and to justify the focus on frequency and rhetorical effect

02

INTRODUCTION

The introduction defines key word-formation processes (derivation, compounding, reduplication, blending, clipping/abbreviation, and neologisms) and situates them as tools speakers use to build meaning and affect audiences. It motivates the study by noting the limited morphological analysis of Trump's speeches and argues that examining these processes reveals how political language balances clarity, persuasion, and emotion.

04

METHODOLOGY

A quantitative, corpus-count method was used. The author analysed the official transcript (sourced from The Times of Israel), manually identified and classified words formed by morphological processes, and computed both category percentages of the identified items and their share of the whole speech. The analysis reports counts relative to the subset of morphological items (50 words) and to the entire speech (around 3,253 words), converting both into percentages.

AN ANALYSIS OF MORPHOLOGICAL PROCESSES IN DONALD TRUMP'S 2024 ELECTION VICTORY SPEECH

01

ABSTRACT

Key counts and proportions reported:

- Derivation: 29 occurrences – 55.77% of the identified morphological items; ~0.89% of the full speech.
- Compounding: 10 occurrences – 19.23% of the identified items; ~0.31% of the speech.
- Reduplication: 5 occurrences – 9.62% of the identified items; ~0.15% of the speech.
- Blending, abbreviations, neologisms: present but much less frequent.

Overall, 50 morphologically formed words were found, representing about 1.5% of the speech's lexicon.

Visualisations (table, bar chart, pie chart) are used to display these distributions.

03

CONCLUSION

The study concludes that traditional morphological processes—chiefly derivation and compounding—are central to Trump's 2024 victory speech, while novel or playful formations are marginal but rhetorically useful. Although the absolute number of morphologically formed items is small (~50/~3,253 words), their strategic deployment supports clarity and impact in formal political rhetoric. The author recommends expanding the corpus and investigating audience reception to test the generalisability and persuasive effects of these patterns.

02

INTRODUCTION

The dominance of derivation and compounding suggests Trump relies on familiar, productive word-formation strategies to create vivid, persuasive language that is clear and memorable. Less frequent processes (reduplication, blending, neologisms) are used strategically for emphasis or stylistic effect. The findings align with prior studies and highlight morphological processes as rhetorical devices that support identity-building, persuasion, and audience engagement in political speech.

04

NOTES ON LIMITATIONS & SUGGESTIONS

Limitations: single-speech focus and small set of identified items limit generalisability.

- Future work: analyse a larger corpus of speeches, compare speakers, and investigate how audiences perceive morphological choices (comprehension, persuasion, memorability).

NAUTICAL IMAGERY IN SHAKESPEARE'S "SONNET 116": A COMPARATIVE ANALYSIS OF LOVE'S CONSTANCY AND DEPICTION

01

ABSTRACT

The paper argues that nautical and celestial imagery in Shakespeare's Sonnet 116 – especially the “ever-fixed mark” and the “star to every wand’ring bark” – dramatizes love as an unchanging, guiding force that resists time and decay. Using qualitative close reading and historical contextualisation, the study links Elizabethan navigation culture to the sonnet’s persuasive metaphors and situates the poem among other readings (e.g., Sonnet 130, Donne, Keats, Browning) and contemporary queer interpretations.

03

METHODOLOGY

A qualitative approach is used: line-by-line close reading of Sonnet 116 combined with historical contextualisation (Elizabethan navigation and maritime culture). The paper consults secondary scholarship and compares interpretations to ground claims in both textual evidence and historical sources.

02

INTRODUCTION

The introduction frames Sonnet 116 as a canonical meditation on love’s permanence and identifies sea imagery as the focal analytical lens. It states the study’s aim: to bridge literary analysis and Elizabethan historical context, fill gaps in previous criticism, and show the poem’s continuing relevance for modern readers.

04

LITERATURE REVIEW NAUTICAL IMAGERY

Critical scholarship is surveyed to show how maritime metaphors concretize love (lighthouse/ever-fixed mark; guiding star). Critics cited argue that these images turn abstract emotion into lived, navigational metaphors that emphasize guidance and steadiness.

NAUTICAL IMAGERY IN SHAKESPEARE'S "SONNET 116": A COMPARATIVE ANALYSIS OF LOVE'S CONSTANCY AND DEPICTION

01

Historical background
The review places the sonnet in an Elizabethan milieu shaped by navigation, exploration, and the cultural authority of stars (e.g., Polaris). This background explains why contemporaries would readily accept maritime images as symbols of constancy.

Contrasting love and time
Scholars' readings of time as a reaper are discussed: physical beauty is transient, but true love transcends temporal decay. The review notes theological and transcendental readings that elevate love beyond mere sentiment.

02

Comparative Analysis with other works

The paper contrasts Sonnet 116 with Sonnet 130 (idealised vs. realistic love), Keats (uncertain love), Donne (complex/anguished love), and Victorian poets (softer imagery). These comparisons highlight Shakespeare's unique rhetorical choice to make love a stable navigational principle.

03

DISCUSSION

Combining textual analysis and historical context, the discussion reads the nautical images as both aesthetic devices and culturally resonant metaphors that make love appear as an anchor and compass. It addresses contested readings (e.g., Landry's claim that the sonnet "celebrates nothing") and shows how meter and diction support the theme. The section also flags gender/sexuality readings arising from the Fair Youth context and contemporary queer scholarship.

04

CONCLUSION

The study concludes that Shakespeare's nautical and celestial imagery strengthens Sonnet 116's claim that true love endures beyond time and physical change. Rhythm, form, and historical resonance together create a persuasive vision of love as constant, making the poem continually relevant across eras and interpretive communities.

Valmir Mallakaj
Gjuhë dhe letërsi angleze



AKTIVITETET E KËSHILLIT STUDENTOR TË FILOLOGJISË



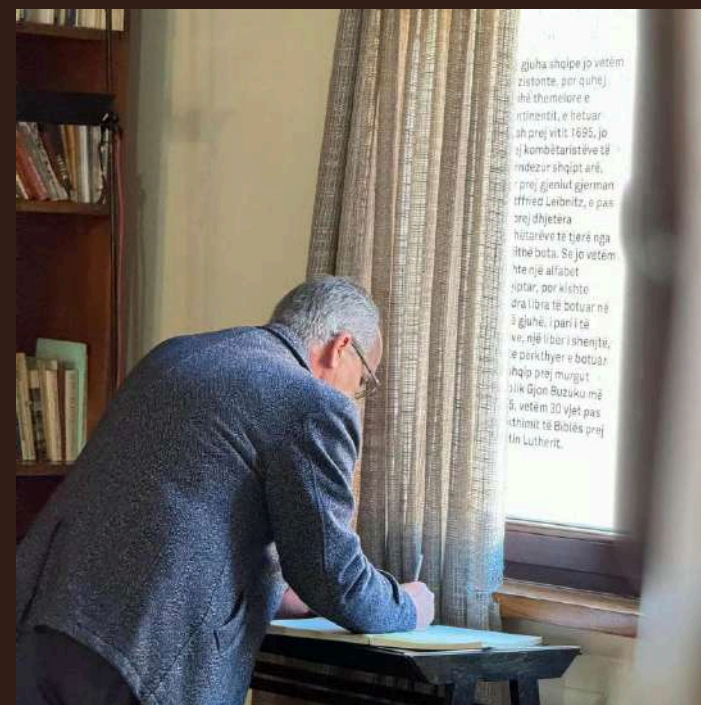
MBLEDHJA E PARË E VITIT AKADEMIK 2024/25

MË 11 TETOR 2024, U MBAJT MBLEDHJA E PARË E KËSHILLIT TË STUDENTËVE TË FAKULTETIT TË FILOLOGJISË PËR VITIN E RI AKADEMIK. NË KËTË TAKIM, U MIRËPRITËN PËRFAQËSUESIT E RINJ TË TË GJITHA DREJTIMEVE TË STUDIMIT, DUKE U URUAR SUKSESE NË RRUGËTIMIN E TYRE DHE DUKE THEKSUAR RËNDËSINË E BASHKËPUNIMIT. NË MESIN E TË PRANISHMËVE ISHTE EDHE NËNKRYETARI I PARLAMENTIT STUDENTOR, ARBNOR THAÇI, I CILI SHPREHU MBËSHTETJEN E TIJ PËR STUDENTËT E FILOLOGJISË. KY FILLIM U PËRJETUA SI NJË HAP I DREJT NJË VITI PLOT ANGAZHIM DHE ENERGJI STUDENTORE.

Vizitë kulturore në Tiranë

Studentët e Fakultetit të Filologjisë përjetuan një udhëtim të paharrueshëm kulturor në kryeqytetin shqiptar. Ata vizituan Shtëpinë-Studio të shkrimtarit Ismail Kadare, ku u njohën nga afër me jetën dhe krijimtarinë e tij, si dhe Shtëpinë-Studio të Dritëro Agollit, një tjetër figurë madhore e letërsisë shqipe. Udhëtimi përfshiu edhe ndalesën në Librarinë Adriona dhe shëtitje në hapësirat karakteristike të Tiranës, duke ndjerë harmoninë mes historisë dhe modernitetit. Ky aktivitet u realizua falë mbështetjes së dekanit Prof. Dr. Xhafer Beqiraj dhe administratës, si dhe përkushtimit të studentëve që e bënë ditën të veçantë.





FESTAT E FUNDVITIT NË FRYMËN E DIJES

NË PRAG TË FESTAVE TË FUNDVITIT, KËSHILLI I STUDENTËVE TË FAKULTETIT TË FILOLOGJISË KA SJELLË NJË IDE KREATIVE DHE PLOT KUPTIM: NJË BREDH TË NDËRTUAR ME LIBRA. KY INSTALIM SIMBOLIK PËRFAQËSON DASHURINË PËR DIJEN DHE LEXIMIN, DUKE PËRCJELLË MESAZHIN SE LIBRI ËSHTË DHURATA MË E ÇMUAR QË MUND T’IA BËJMË VETES DHE TË TJERËVE.

NË HAPËSIRAT E FAKULTETIT, ATMOSFERA FESTIVE ËSHTË NDËRTHURUR ME FRYMËN AKADEMIKE, DUKE KRIJUAR NJË AMBIENT QË FRYMËZON STUDENTËT TË KTHEHEN DREJT LIBRIT SI DRITË DHE SI UDHËRRËFYES.

SIÇ DO TË THOSHTË DRITËRO AGOLLI: “LIBRI ËSHTË SI DIELLI: NDRIÇON KUDO QË HAPET.”

NDËRSA SIPAS ISMAIL KADARESË: “LEXIMI ËSHTË UDHËTIMI MË I BUKUR QË MUND TË BËJË MENDJA NJERËZORE.”

KY PROJEKT U REALIZUA FALË BASHKËPUNITIT TË NGUSHTË ME BIBLIOTEKËN E UNIVERSITETIT DHE DEKANATIN E FAKULTETIT TË FILOLOGJISË, TË CILËT MBËSHTETËN ME ZEMËR KËTË NISMË QË NDËRTHUR KULTURËN, FESTËN DHE DIJEN.

NJË FALËNDERIM I VEÇANTË SHKON PËR ÇDO ANËTAR TË KËSHILLIT TË STUDENTËVE PËR PËRKUSHTIMIN, KREATIVITETIN DHE ENERGJINË QË SOLLËN NË REALIZIMIN E KËTIJ BREDHI TË VEÇANTË. PA PUNËN DHE DASHURINË E TYRE PËR FAKULTETIN, KJO IDE NUK DO TË KISHTË MARRË FORMËN E SAJ TË BUKUR DHE SIMBOLIKE.

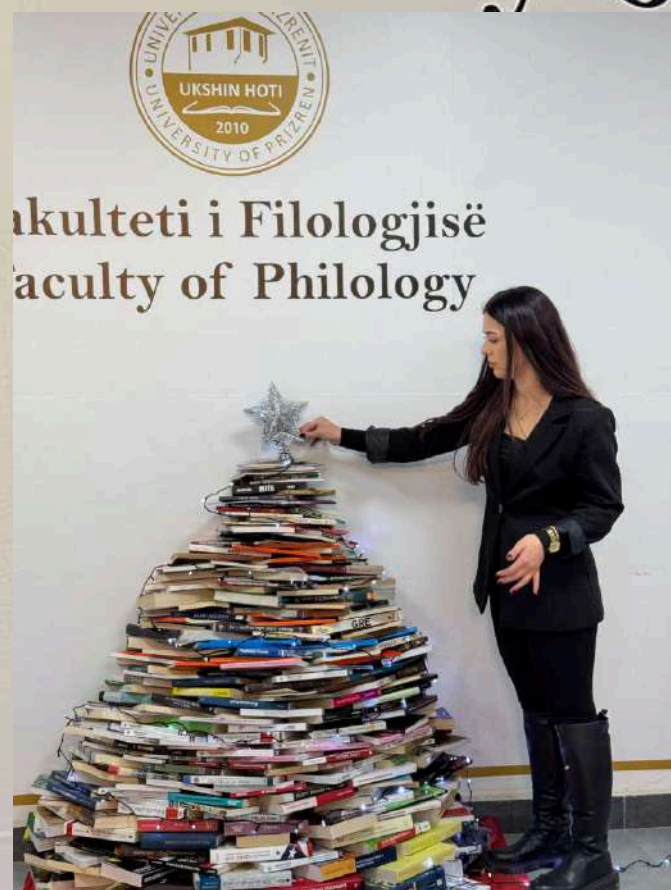
STUDENTËT DHE STAFI I FAKULTETIT JANË FTUAR TË VIZITOJNË KËTË BREDH UNIK, TË NDALEN PËR NJË MOMENT REFLEKTIMI DHE TË GJEJNË FRYMËZIM MES FAQEVË TË LIBRAVE.

GËZUAR FESTAT DHE SUKSESE NË VITIN E RI AKADEMIK!



UNIVERSITETI I PRIZRENIT
UKSHIN HOTI
2010
UNIVERSITY OF PRIZREN

Fakulteti i Filologjisë Faculty of Philology

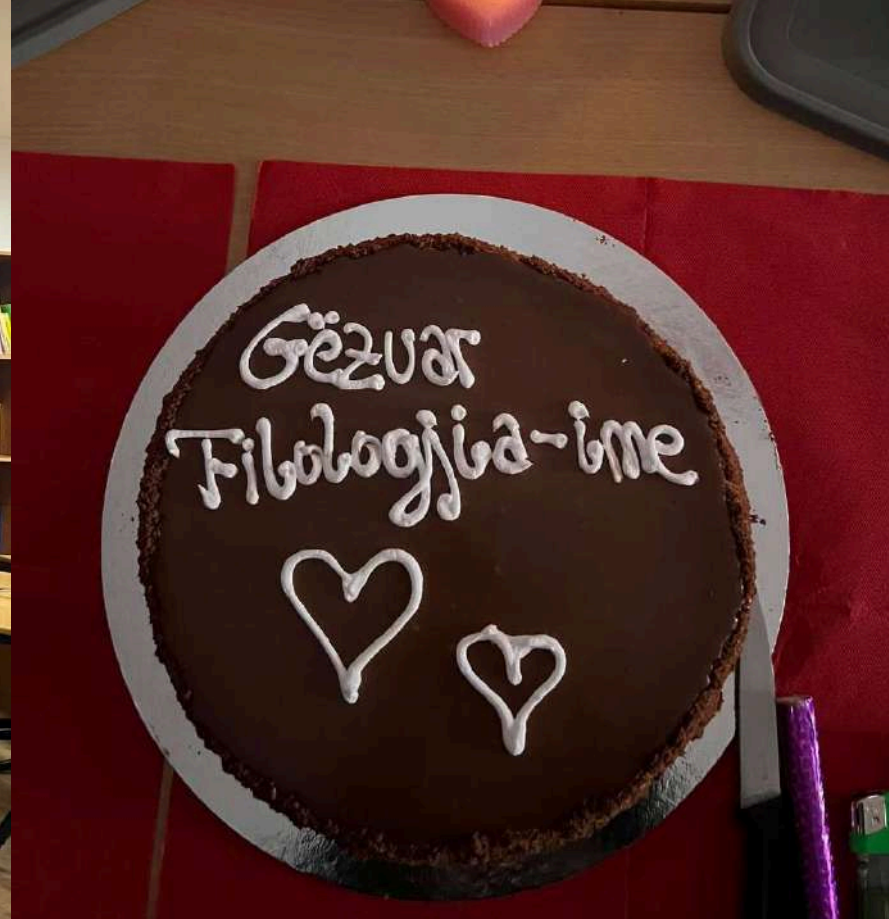


Festat e Fundvitit në Frymën e Bashkimit dhe Mirënjohjes

Në prag të ndërrimit të motmotit, Fakulteti i Filologjisë u shndërrua në një hapësirë gëzimi dhe reflektimi teksa u mbajt aktiviteti tradicional për festat e fundvitit. Ky moment i veçantë mbledhi së bashku studentë, staf akademik dhe miq të Parlamentit Studentor për të rikujtuar sfidat dhe arritjet e vitit që po lëmë pas, si dhe për të ndarë energji pozitive për vitin që vjen. Në këtë atmosferë festive u theksua rëndësia e bashkëpunimit, përkushtimit dhe mbështetjes së ndërsjellë që kanë shoqëruar çdo hap të Fakultetit përgjatë vitit.

Në fjalën e saj, kryetarja e Këshillit të Studentëve, Djellza Perteshi, shprehu mirënjohjen më të thellë ndaj anëtarëve të Këshillit të Studentëve, të cilët me përkushtimin dhe punën e tyre kanë qenë shtylla kryesore e çdo projekti e suksesi, si dhe ndaj Dekanatit, stafit akademik dhe administratës për mbështetjen, mirëkuptimin dhe inspirimin që kanë dhënë në çdo hap. Ajo falënderoi gjithashtu Parlamentin Studentor për partneritetin dhe bashkëpunimin e vazhdueshëm në shërbim të studentëve dhe komunitetit universitar.

Festa e fundvitit nuk ishte thjesht një aktivitet, por një reflektim i asaj që Fakulteti i Filologjisë përfaqëson: një komunitet të bashkuar që i tejkalon sfidat me frymëzim, bashkëpunim dhe besim në të ardhmen. Me këngë, fjalë mirënjohjeje dhe atmosferë festive, ky aktivitet vulosi fundin e një viti të suksesshëm dhe hapi një kapitull të ri, plot ambicie e synime të reja. Në fund u përcoll mesazhi i bashkimit dhe përkushtimit për të ardhmen, për të vazhduar të ndërtojmë së bashku, duke e bërë Fakultetin e Filologjisë vendin ku çdo zë gjen mbështetje dhe çdo ide merr jetë.





Drita e Dijes që Ndriçon Brezat

7 Marsi – Dita e Mësuesit

Me dashuri dhe mirënjohje të thellë, Këshilli i Studentëve të Fakultetit të Filologjisë në bashkëpunim me kryetarët e këshillave studentorë të fakulteteve të tjera u bashkua në një iniciativë të veçantë për të shprehur falënderimin ndaj atyre që me përkushtim e pasion ndriçojnë rrugën tonë të dijes.

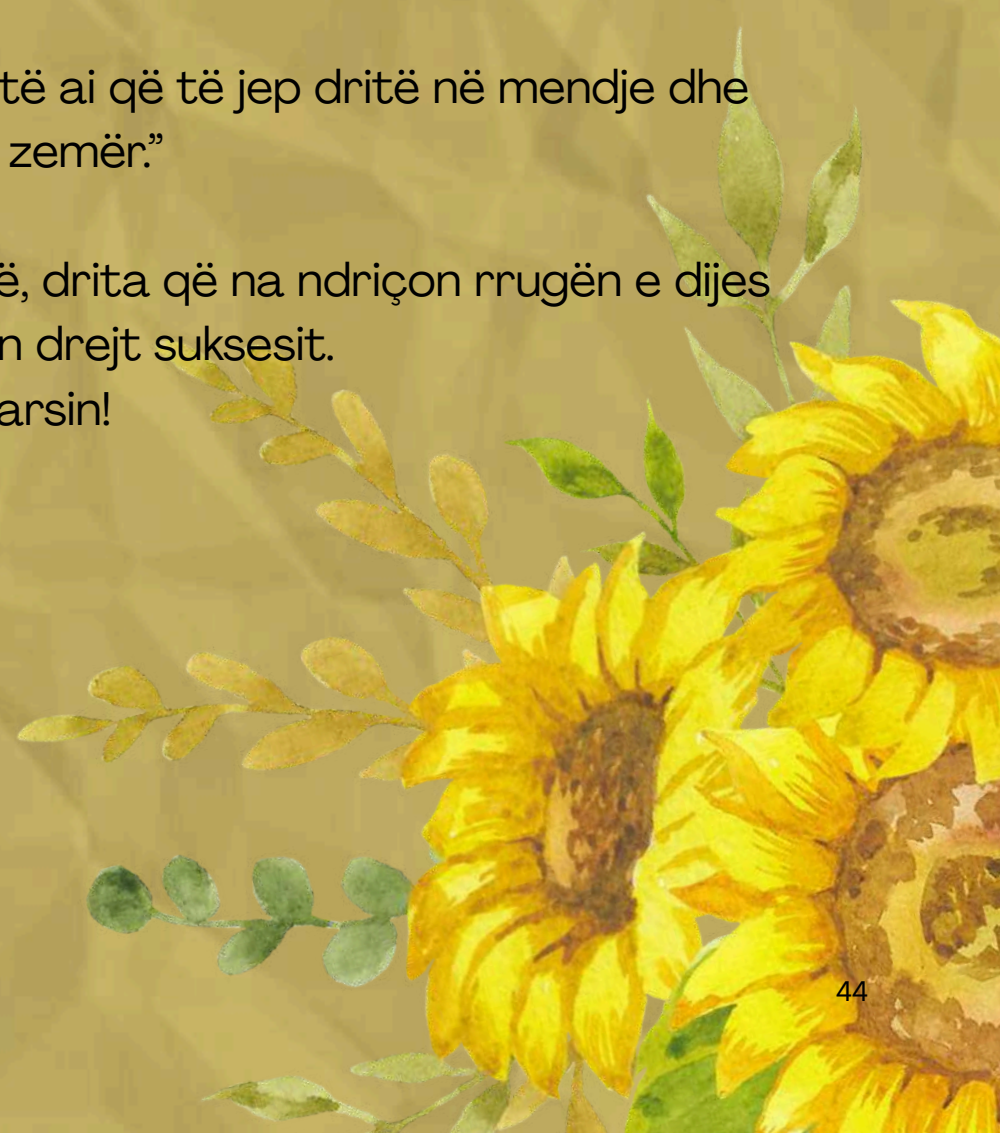
Këshilli i Studentëve punoi me përkushtim për ta bërë këtë ditë sa më domethënëse, duke përgatitur një dhuratë simbolike për të gjithë profesorët e Universitetit të Prizrenit. Kjo dhuratë ishte një shenjë mirënjohjeje për punën dhe sakrificat e palodhura që ata bëjnë çdo ditë, duke ndikuar thellësisht në formimin akademik dhe personal të studentëve.

Me mbështetjen e Parlamentit Studentor, i cili luan një rol të rëndësishëm në organizimin e nismave studentore, u shënua kjo ditë e veçantë që riafirmon vlerën e dijes dhe edukimit si themel të çdo shoqërie. Atmosfera ishte e mbushur me mirënjohje, respekt dhe reflektim për figurën e mësuesit, udhërrëfyesin që hap rrugën drejt dijes dhe dritës shpirtërore.

Siç thoshte Naim Frashëri: “Mësuesi është ai që të jep dritë në mendje dhe ngrohtësi në zemër.”

Të dashur profesorë, ju jeni frymëzimi ynë, drita që na ndriçon rrugën e dijes dhe forca që na shtyn drejt suksesit.

Urime 7 Marsin!







Fakulteti i Filologjisë Faculty of Philology

Një Zemër Bujare, një Shpresë e Re

Të dashur miq,

Me rastin e festës së Bajramit, Këshilli i Studentëve të Fakultetit të Filologjisë organizoi një nismë humanitare për të ndihmuar familjet në nevojë. Gjatë datave 25, 26 dhe 27, u mobilizuam dhe arritëm të mbledhim ndihma financiare, të cilat i përdorëm për të mbështetur dy familje në komunën e Prizrenit – me ushqime dhe ndihmë monetare.

Falënderoj nga zemra secilin vullnetar që kontribuoi dhe çdo anëtar të Këshillit të Studentëve që për tri ditë radhazi dha maksimumin për të realizuar këtë organizim. Një gjest i vogël për ne, mund të jetë një dritë shprese për dikë tjetër.

“Bamirësia nuk të varfëron, përkundrazi, ajo e pasuron shpirtin.”

TI
NDIHMOMJË
FAMILJET
NË
NEVOJË

TI
NDIHMOMJË
FAMILJET
NË
NEVOJË

Studentët falënderojnë ish-Dekanin për përkushtimin e tij të jashtëzakonshëm

Më datë 17 prill, në Fakultetin e Filologjisë të Universitetit të Prizrenit, u mbajt një mbledhje e veçantë falënderuese për ish -Dekanin, prof. Xhafer Beqiraj, e organizuar nga Këshilli i Studentëve. Kjo ngjarje u zhvillua me qëllim që studentët t'i shprehnin mirënjohjen e tyre të thellë për punën, përkushtimin dhe kujdesin që profesori ka treguar gjatë gjithë kohës në krye të fakultetit.

Si shenjë simbolike falënderimi, Këshilli i Studentëve i dhuroi profesor Beqirajt një kujtim të veçantë, që bart në vete respektin dhe vlerësimin e sinqertë për mbështetjen e tij të vazhdueshme ndaj studentëve dhe bashkëpunimin korrekt me organet studentore. Kjo dhuratë përfaqëson jo vetëm një gjest mirënjohjeje, por edhe një dëshmi të frymës së mirëkuptimit dhe bashkëpunimit që ka mbizotëruar gjatë mandatit të tij.

Në shenjë reciprociteti dhe dashurie për studentët, prof. Beqiraj ndau nga një libër për çdo student të dalluar, duke e kthyer këtë takim në një moment të ngrohtë e kuptimplotë. Ky akt, përtej vlerës materiale, mbart një mesazh të fuqishëm: dashurinë për dijen, nxitjen për lexim dhe përkushtimin për zhvillimin e mëtejshëm akademik.

Në emër të të gjithë studentëve të Fakultetit të Filologjisë, kryetarja e Këshillit të Studentëve, Djellza Perteshi, i shprehu falënderimet më të sinqerta profesor Beqirajt për vizionin e tij, përkushtimin ndaj dijes dhe mbështetjen e pandalshme që ka ofruar gjatë udhëheqjes së tij.

Ky aktivitet do të mbetet një kujtim i çmuar dhe një dëshmi e respektit të ndërsjellë mes udhëheqjes akademike dhe studentëve të Fakultetit të Filologjisë.



NUMRI I



Universiteti "Ukshin Hoti"
Fakulteti i Filologjisë

REVISTA STUDENTORE

"FJALA"

"Fjala" që u bë realitet



Prizren, 2024

Promovimi i numrit të parë të revistës studentore “Fjala” (31 dhjetor 2024)

Në fund të një viti të mbushur me përkushtim dhe punë, Fakulteti i Filologjisë u mbush me atmosferë festive dhe emocione të veçanta. Më 31 dhjetor 2024 u përurua numri i parë i revistës studentore “Fjala”, një ëndërr e studentëve që më në fund u bë realitet.

Në një ambient të ngrohtë e plot frymëzim, fjala studentore mori kuptimin e saj më të bukur, u bë zë, dritë dhe udhërrëfyese për të ardhmen. Falënderim i veçantë iu drejtua Prof. asoc. dr. Xhafer Beqirajt, dekanit të atëhershëm, për mbështetjen dhe fjalën frymëzuese, si dhe Prof. Dorina Rakajt për prezantimin e ngrohtë që i dha ngjarjes hijeshi e emocion. Fjalë inkurajuese dhanë edhe Prof. Fikret Ramadani, Shef i Departamentit të Gjuhës Shqipe, dhe Prof. Flamur Shala, me mendime që i dhanë promovimit peshë e reflektim.

Pas çdo fjale e buzëqeshjeje qëndronte puna e përkushtuar e redaksisë. Një falënderim i veçantë i takon Olza Shemsedinit, ish-kryetare e Këshillit Studentor dhe redaktore e revistës, e cila me pasionin e saj i dha “Fjalës” shpirt dhe frymë. Kontribut të çmuar dhanë edhe Diellza Hajdari si redaktore, Xhenisa Krasniqi si lektore dhe Arbnor Thaçi, dizajneri që i dha revistës pamjen profesionale.

Kryetarja e Këshillit Studentor, Djellza Perteshi, shprehu krenarinë dhe mirënjohjen për punën e përbashkët që e ktheu këtë ide në realitet. Revista “Fjala” nuk është thjesht një botim studentor, por një simbol i bashkëpunimit, i dashurisë për letërsinë dhe i fuqisë që ka rinia kur bashkohet për një qëllim të mirë. Në këtë atmosferë festash e mirënjohjeje, të gjithë u larguan me ndjenjën se ky ishte vetëm fillimi. Fjala u bë realitet dhe do të vazhdojë të jetojë në çdo faqe të revistës dhe në çdo student që guxon të krijojë.



Fjalë rasti për përrurimin e revistës studentore “Fjala”

Të dashur studentë dhe kolegë,

është një privilegj i veçantë për mua, si dekan i Fakultetit të Filologjisë, që sot t’i them disa fjalë me rastin e përrurimit të numrit të parë të revistës studentore “Fjala”. Ky akt nuk është thjesht një botim i zakonshëm, por një dëshmi e fuqisë krijuese, e përkushtimit dhe e guximit intelektual të studentëve tanë.

Revista “Fjala” përfaqëson zërin e rinisë sonë krijuese, një zë që artikullohet me kulturë, me pasion dhe me përgjegjësi intelektuale. Në faqet e saj gjejmë poezi, ese, punime shkencore dhe mendime kritike që jo vetëm e pasqyrojnë botën e brendshme të studentëve tanë, por edhe e pasurojnë diskursin kulturor dhe shkencor të fakultetit tonë. Po ashtu, vlen të theksohet se një veçanti e rëndësishme e kësaj reviste është se krijimet janë përfshirë në tri gjuhë: në gjuhën shqipe, angleze dhe gjermane. Ky fakt pasqyron jo vetëm larminë gjuhësore dhe kulturore të Fakultetit të Filologjisë, por edhe angazhimin e studentëve të tri programeve tona, të cilët përmes shkrimeve të tyre kanë sjellë një tablo të gjerë mendimesh dhe qasjesh akademike e letrare.

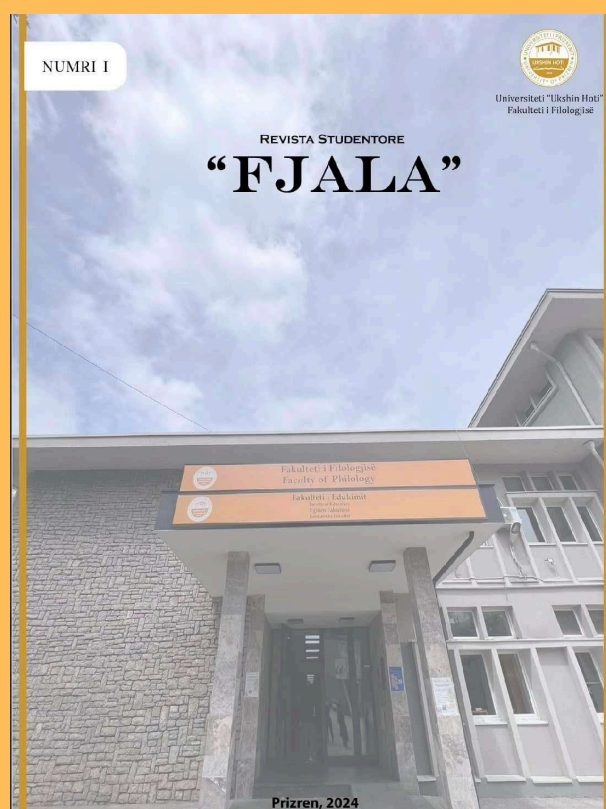
Kjo revistë është shembull i gjallë i asaj që ne synojmë të arrijmë si institucion: formimin e një brezi të rinjsh që nuk kufizohet vetëm me marrjen e dijes, por e shndërron atë në krijimtari, në reflektim dhe në dialog me shoqërinë. Në këtë mënyrë, “Fjala” bëhet një urë lidhëse midis krijuesve të rinj dhe lexuesve, midis të së tashmes sonë dhe të së ardhmes që duam të ndërtojmë.

Të dashur studentë, puna juaj është një pasuri për Fakultetin e Filologjisë dhe për Universitetin tonë në tërësi. Ky botim është dëshmi se guximi për të shkruar, për të menduar ndryshe dhe për të ndarë mendime ka fuqinë të krijojë traditë. Sot po e nisni një traditë që do të zgjasë, e cila do të ushqejë brezat e ardhshëm dhe do të mbajë gjallë frymën e kërkimit dhe të krijimtarisë.

Prandaj, le ta shohim këtë përrurim jo vetëm si një moment festiv, por edhe si një pikënisje të re, një nxitje për të vazhduar me më shumë përkushtim, për të hulumtuar, për të krijuar dhe për të ndarë mendime që i japin kuptim kohës në të cilën jetojmë. Në emër të Fakultetit të Filologjisë, ju përgëzoj nga zemra për këtë arritje dhe ju uroj që “Fjala” e juaj të jetë gjithmonë tribunë e lirë e mendimit studentor dhe burim frymëzimi për brezat që do të vijnë.

Suksese dhe punë të mbarë në çdo hap të rrugëtimit tuaj akademik dhe krijues!

Prizren, 31.12.2024 Me respekt,
Prof. asoc. dr. Xhafer Beqiraj, dekan



Fjalë rasti për promovimin e revistës “Fjala”



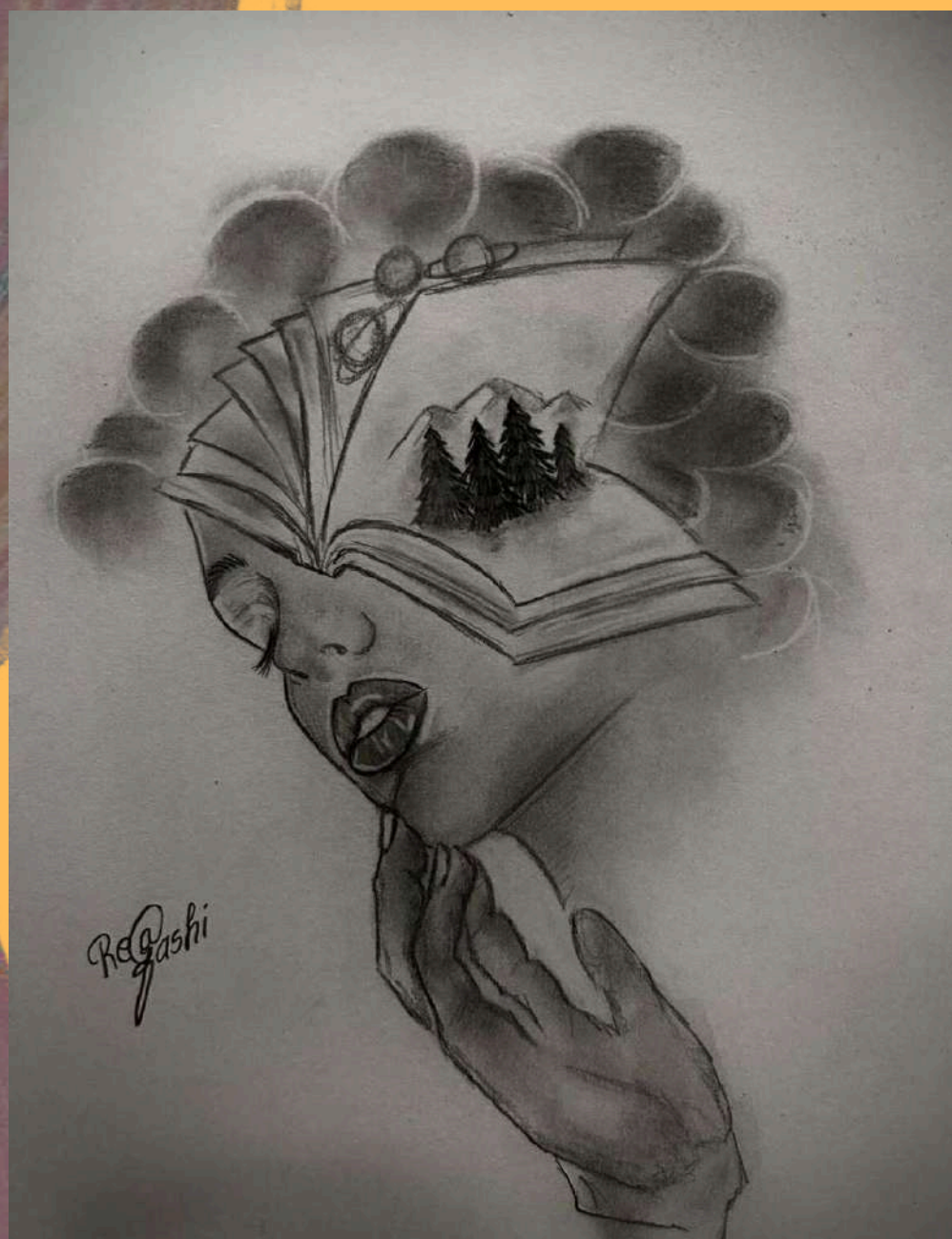
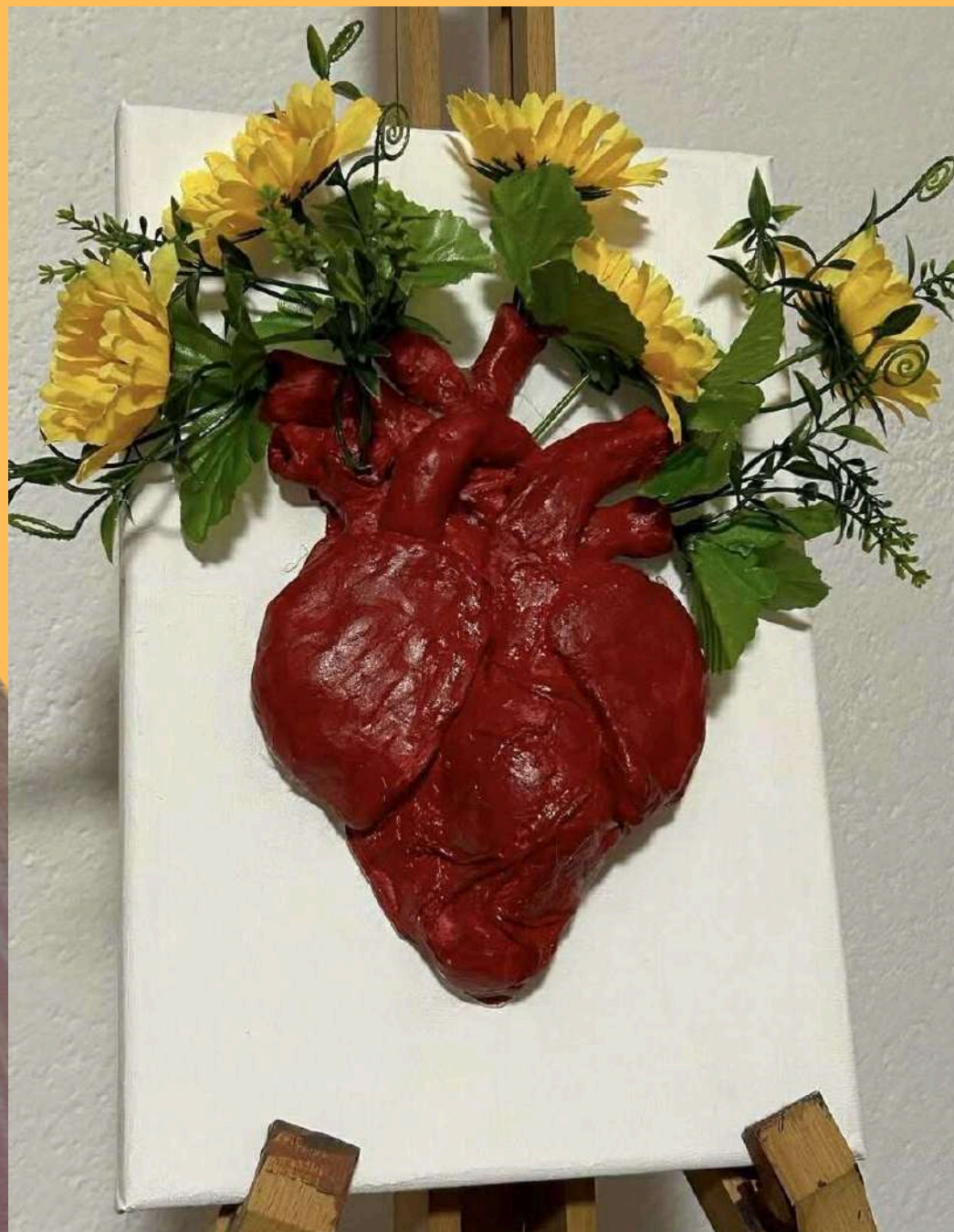
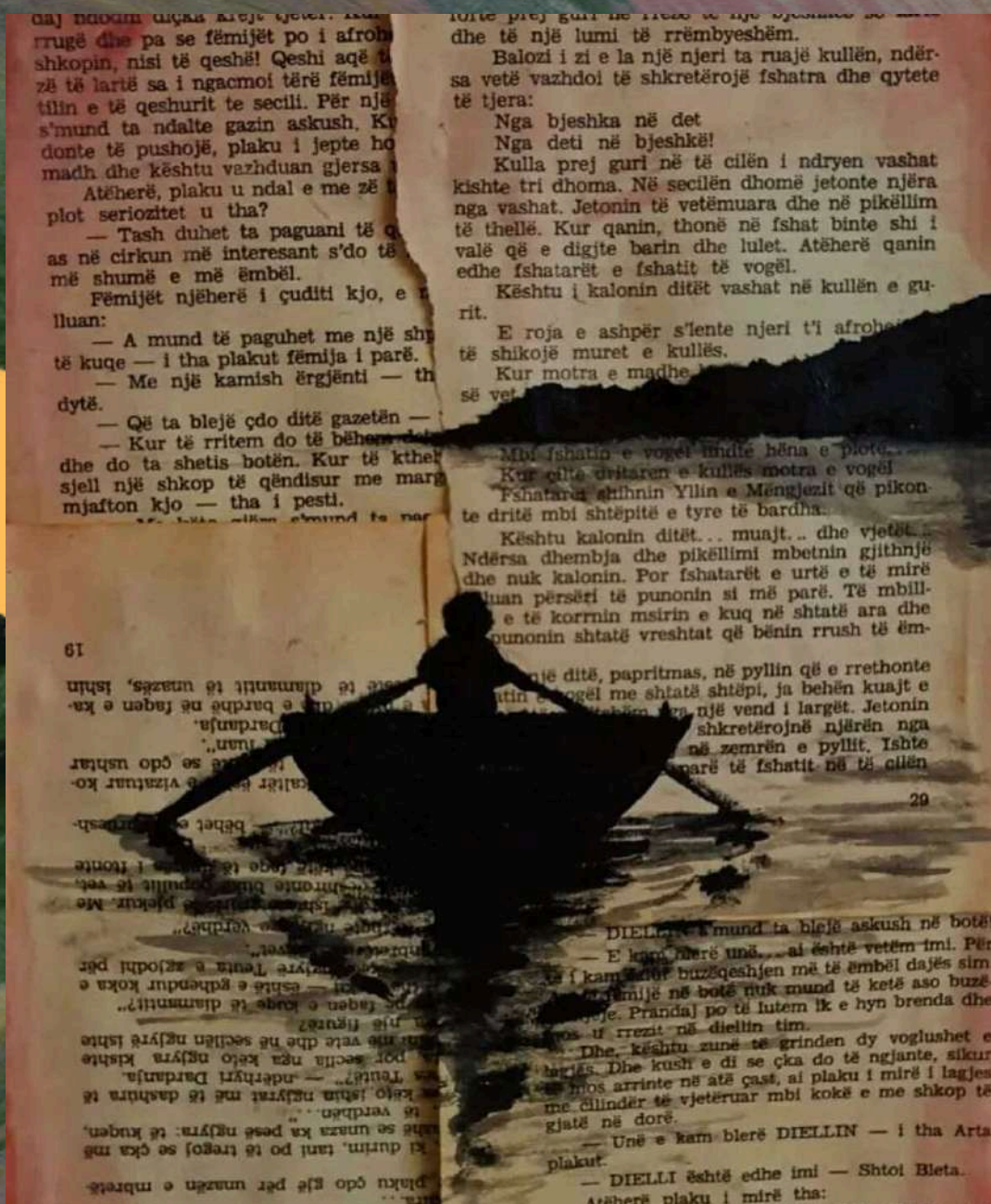
I nderuar dekan i Fakultetit të Filologjisë, prof. asoc. dr. Xhafer Beqiraj, Të nderuar pedagogë/kolegë, Të nderuar punonjës të administratës, Të dashur studentë, Sot, jemi bashkë për të festuar një moment të rëndësishëm në historinë e Fakultetit të Filologjisë: promovimin e numrit të parë të revistës së studentëve me emrin “Fjala”.

Duke lexuar krijimet dhe gjetjet e studentëve tanë në këtë revistë, më së miri do ta përshkruaja me një pasazh fort të këndshëm të Ernest Koliqit: “Asht një botë poetike n’agim: një letërsi e re në trajtim, në brumosje...Në magjet hyjnore të Zanave po gatohet” (Koliqi, 1956). Ky mendim optimist, sigurisht që do t’i rrinte më së miri edhe revistës “Fjala”, që padyshim është zëri dhe fjala jonë më e dashur, sepse është organ i gatuar në mendjet më kreative të studentëve tanë; herë si vlerë estetike e herë si tentativë studimore.

Themelimi i revistës së studentëve ka qenë ëndrra jona, pra ëndrra e studentëve të gjeneratës së parë të Fakultetit të Filologjisë. Por vetëm tani po jetësohet, kur ne dhe ju jemi përballë, sigurisht, falë punës dhe angazhimit tuaj. Dhe, në fakt, nuk po flasim për një numër të rëndomtë, por për disa faqe të begatuara, që vijnë si zë e si Fjalë e fundit, në ditën e fundit të këtij viti. Me të gjitha kriteret përgjithësuese të matjes së organeve të shtypit, nuk ekzagjerojmë nëse themi se ky numër plotëson kriteret për t’u quajtur revistë serioze, pse jo edhe ndër më seriozet që dalin rrallë e pak në universitetet shqiptare. Prandaj, më lejon të theksoj se “Fjala” e studentëve thotë shumë, e mbi të gjitha thotë se publicistika shqiptare ka akoma shpresë.



Art



Rea Gashi

Gjuhë dhe Letërsi Gjermane



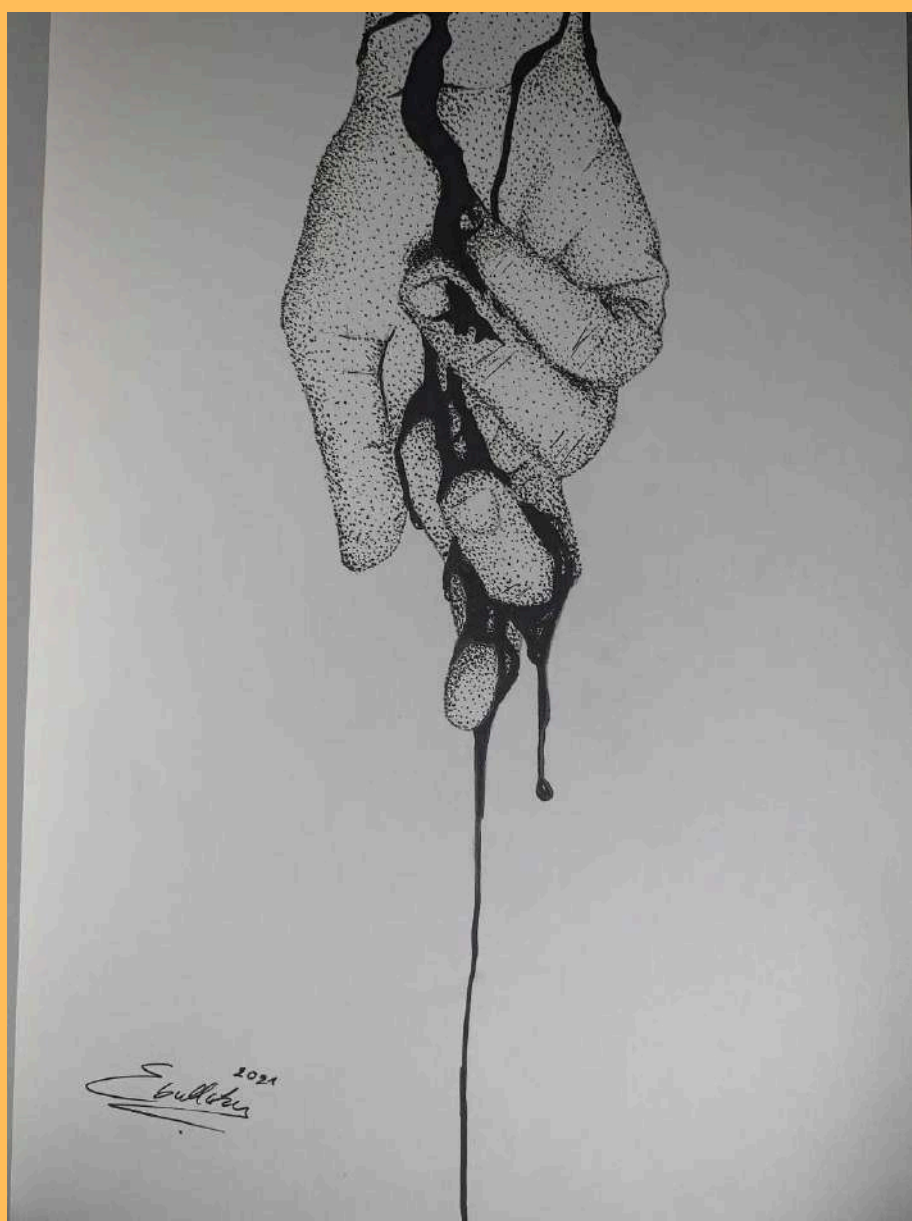
Art



Aurora Zekaj

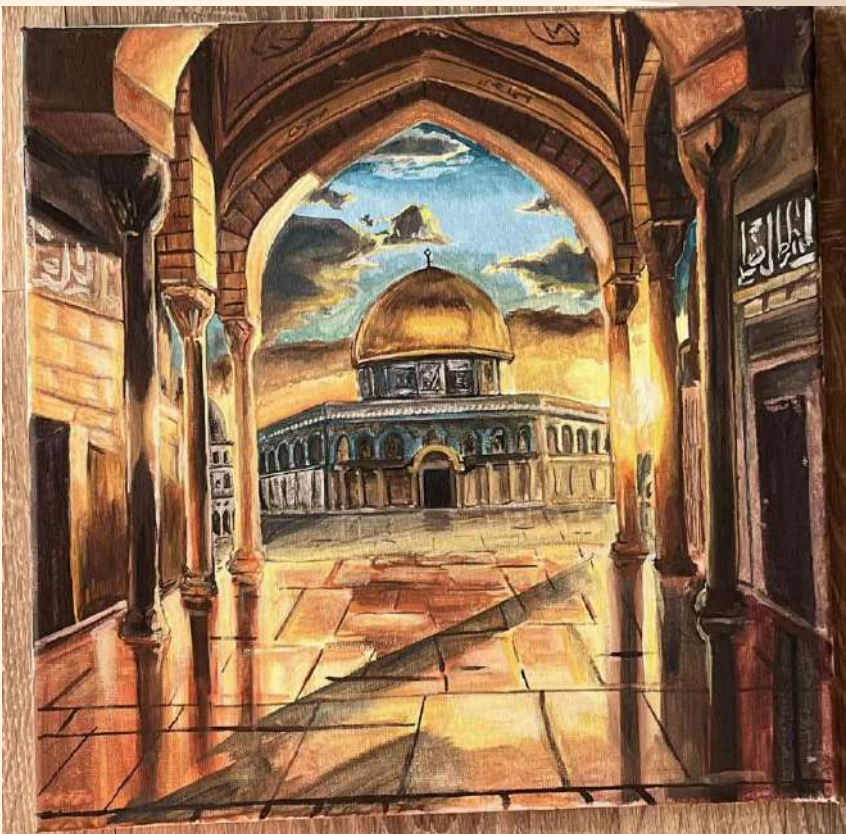
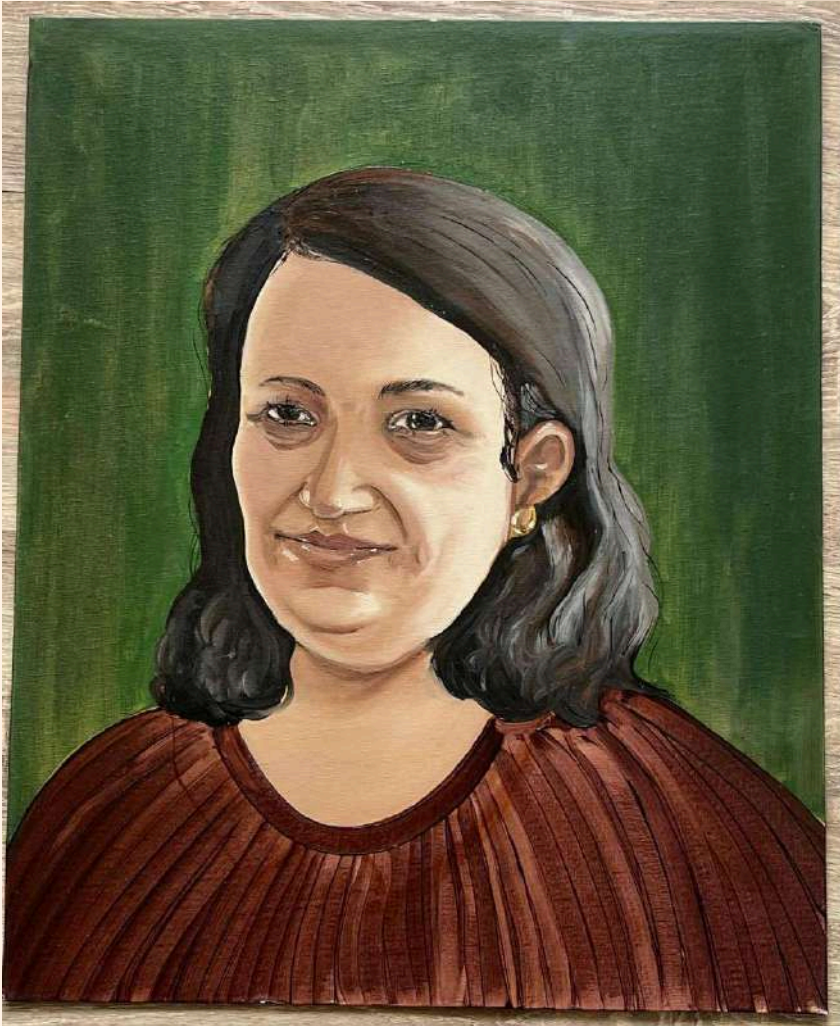
**GJUHË DHE LETËRSI
ANGLEZE**

Art



Era Bullaku
Gjuhë dhe Letërsi Angleze

Art



Ylber Hoxha
Gjuhë dhe Letërsi Angleze



Rrugëtim drejt suksesit



Nga ëndrra në mision: rrugëtimi im me gjuhën shqipe

Ka rrugë që i zgjedhim vetë dhe ka rrugë që na zgjedhin ato neve. Për mua, gjuha shqipe nuk ishte thjesht një drejtim studimi: ishte një thirrje shpirtërore. Ishte drita që më udhëhoqi në çdo hap, nga bankat e fakultetit e deri në klasat ku sot përpiqem të ndez të njëjtën dashuri tek nxënësit e mi.

Udhëtimi im nisi në Universitetin e Prizrenit, aty ku për katër vjet jetova çdo ditë me pasionin për fjalën shqipe. Gjatë asaj kohe pata nderin të jem përfaqësuese e studentëve, një zë që më mësoi çfarë do të thotë përgjegjësi, bashkëpunim e guxim për të ndryshuar gjërat për më mirë. Ishte një periudhë e mbushur me mësim, sfida, por mbi të gjitha, me rritje.

Pas përfundimit të studimeve баçelor, dashuria për dijen më çoi më tej, në Universitetin e Prishtinës, ku thellova studimet në gjuhësi shqipe. Sot, eci më tej në këtë rrugë të bukur, si doktorante në Universitetin e Shkodrës, me besimin se çdo hap është një investim në të ardhmen e gjuhës dhe të kulturës sonë.

Në moshën 22-vjeçare, për herë të parë qëndrova para një klase si mësimdhënëse. Emocioni i atij momenti mbetet i paharruar: përballë syve të etur për dije kuptova se mësimdhënia nuk është thjesht profesion, por mision.

Sot, punoj me dashuri si profesoreshë e gjuhës shqipe në “ALG Loyola-Gymnasium” dhe si asistente e angazhuar në Universitetin e Prizrenit. Çdo ditë në klasë është një kujtesë se fjalët kanë fuqi — fuqi për të ndriçuar mendjen dhe për të formuar shpirtin.

E di që rruga drejt ëndrrave nuk është gjithmonë e lehtë. Ka sfida, dyshime, lodhje... por çdo pengesë është një hap më afër qëllimit.

Prandaj, për çdo student që lexon këta rreshta: mos ndaloni kurrë së besuari në veten tuaj. Punoni me pasion, ndiqni ëndrrat tuaja me përkushtim dhe mbajeni zemrën plot dashuri për atë që bëni.

Sepse kur njeriu punon me zemër, rruga bëhet dritë.

PhDc. Arjeta Bektashi

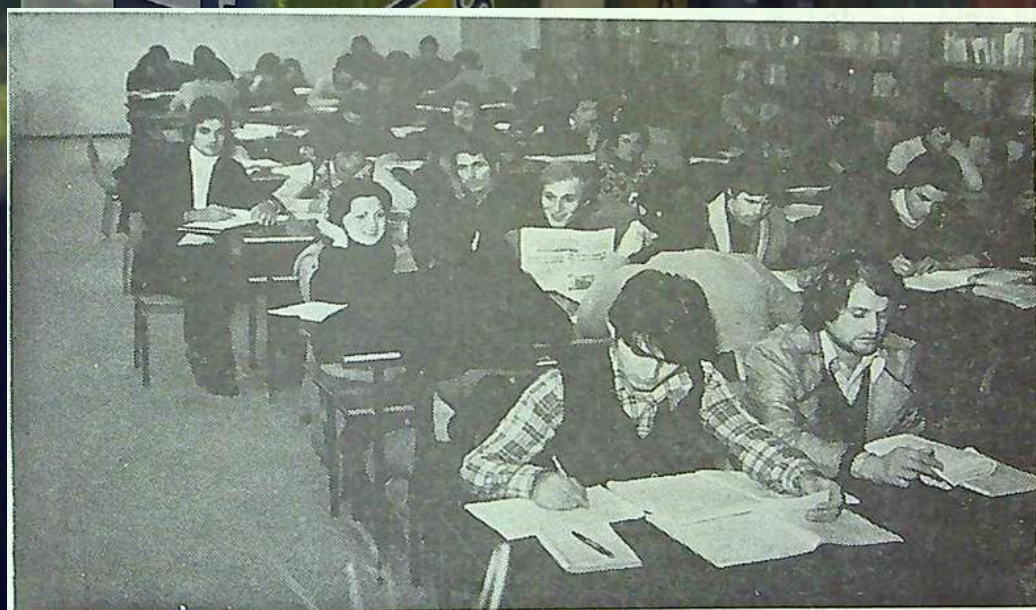
Biblioteka e Universitetit “Ukshin Hoti” – qendra e dijes që po i hap dyert e së ardhmes”

Biblioteka e Universitetit “Ukshin Hoti” nga tradita e vitit 1962 drejt modernizimit digjital. Biblioteka është një nga institucionet më të rëndësishme akademike në rajon, me një histori që nis në vitin 1962, kur u themelua si pjesë e Shkollës së Lartë Pedagogjike “Xhevdet Doda”. Që atëherë, ajo u ka shërbyer brez pas brezi studentëve dhe mësimdhënësve, duke u bërë qendër e rëndësishme e dijes dhe hulumtimit.

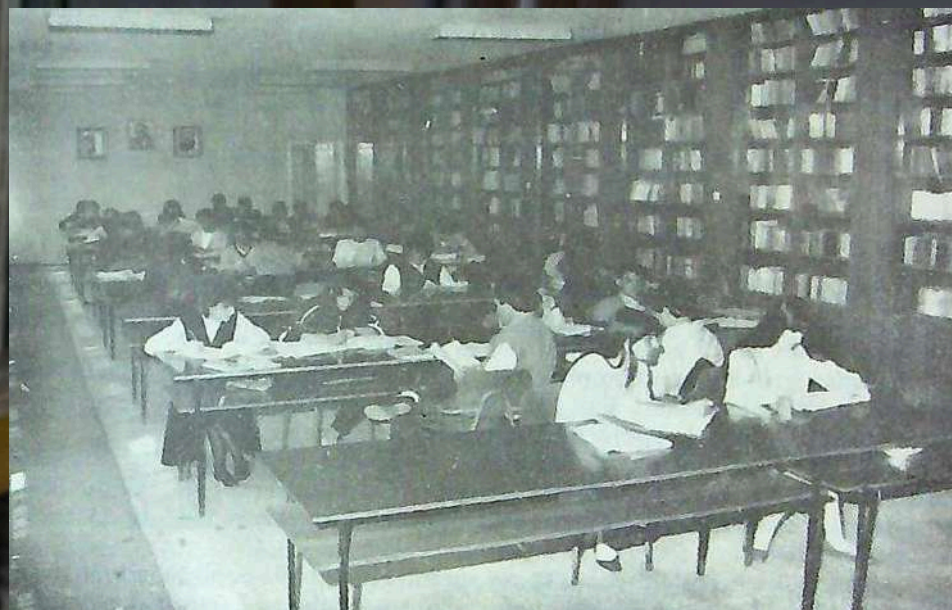
Në vitet e para, biblioteka u organizua me komision të posaçëm, ku përveç bibliotekistëve kontribuan edhe profesorë të njohur, si Mehmet Topalli, Zoran Çiçkariqi dhe Vedat Kiseri. Ajo u frekuentua kryesisht nga studentët dhe arsimtarët e shkollës, ndërsa rregullat e përdorimit u përcaktuan që herët për të shmangur problemet me hapësirat e leximit.

Me kalimin e viteve, dhjetëra punëtorë e kanë mbajtur gjallë aktivitetin e bibliotekës, duke kontribuar në pasurimin e fondit dhe ofrimin e shërbimeve për studentët.

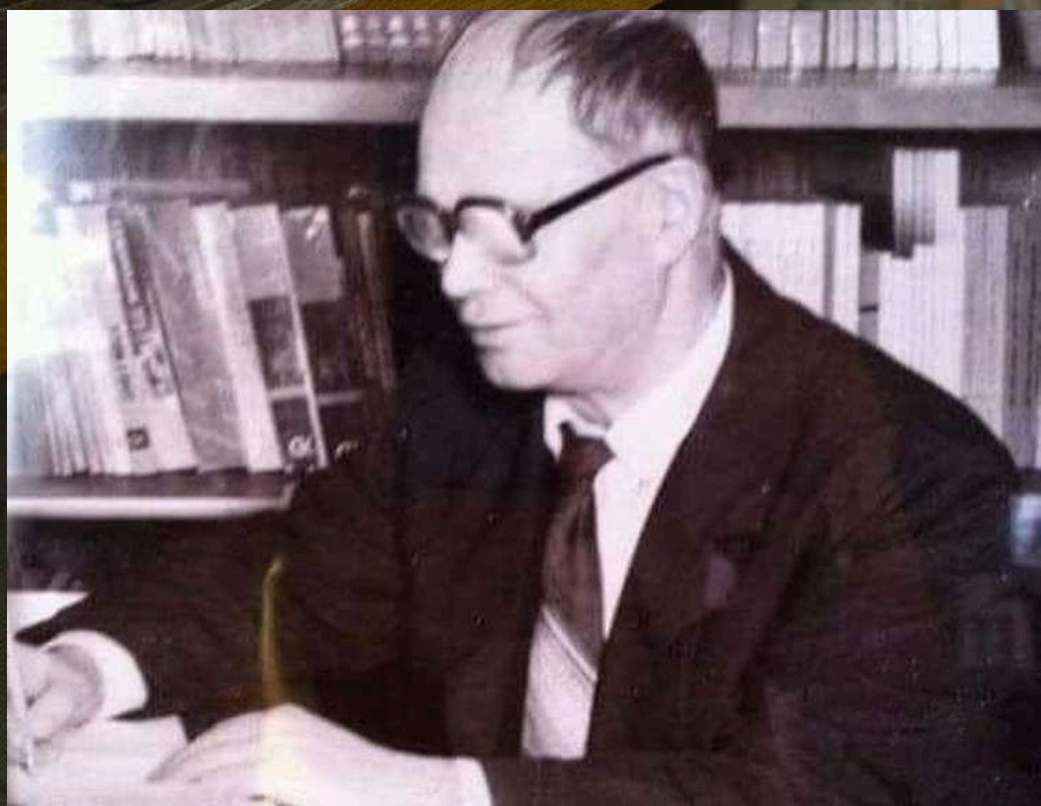
Punëtorët të cilët kanë punuar në bibliotekë: Haxhi Krasniqi, Hanëmsha Berisha.



Leximi në sallat e bibliotekës në vitin 1977



Leximi në sallat e bibliotekës në vitin 1986



Punëtori i Bibliotekës Haxhi Krasniqi



Puntore e Biblotekës Hanëmshaha Barisha

Gjendja aktuale

Në zemër të Prizrenit, një nga bibliotekat më të vjetra universitare të Kosovës po transformohet në qendër moderne digjitale, duke u shërbyer brezave të rinj të studentëve dhe mësimdhënësve.

Biblioteka Qendrore Universitare “Ukshin Hoti” përfaqëson një pasuri të çmuar akademike dhe kulturore, duke ofruar hapësira të shumta për lexim, studim, kërkim shkencor dhe relaksim. Ato janë të konceptuara për të plotësuar nevojat e studentëve, profesorëve dhe lexuesve të ndryshëm, duke kombinuar traditën e bibliotekës klasike me qasje moderne dhe bashkëkohore.

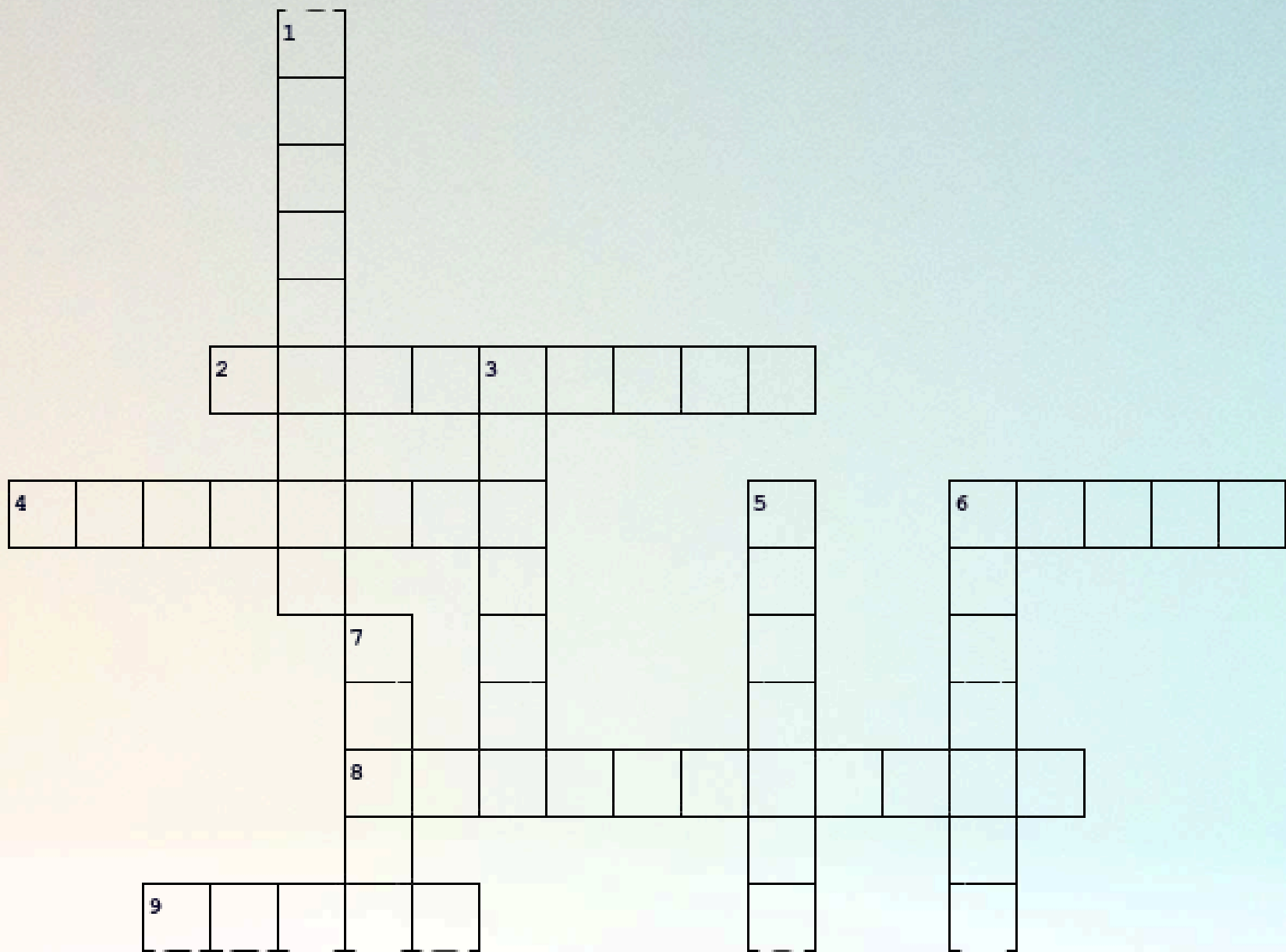
Në bibliotekën kryesore gjenden dy salla leximi. Salla e parë disponon 50 vende të dedikuara për lexim dhe studim individual, ndërsa salla e dytë është e organizuar me 30 vende për mësim në grup dhe 8 vende të pajisura me kompjuterë. Përveç tyre, korridori ofron mbi 10 vende që shfrytëzohen si hapësira për pushim e studim të lirë, ndërsa parku i jashtëm i bibliotekës ofron ulëse të rehatshme për relaksim dhe lexim në natyrë.

Në Fakultetin Ekonomik funksionon biblioteka e dedikuar me 50 vende leximi dhe hapësira për punë me kompjuter, duke plotësuar nevojat specifike të studentëve të këtij drejtimi. Një veçori të rëndësishme e përbëjnë edhe këndet kulturore: Këndi Austriak, i cili ofron literaturë në gjuhën gjermane dhe deri 50 vende për lexim e studim; si dhe Këndi Francez dhe Këndi Italian, që posedojnë nga 20 vende leximi secili dhe ofrojnë literaturë të pasur në gjuhët përkatëse.

Një iniciativë e veçantë është edhe biblioteka e vendosur në oborrin e Universitetit, e konceptuar si hapësirë për shkëmbim librash. Studentët kanë mundësinë të sjellin një libër dhe të marrin një tjetër, duke nxitur kështu kulturën e leximit, qarkullimin e dijes dhe ndarjen e përvojave akademike.

Bibliotekat e Universitetit janë të pajisura me infrastrukturë për qasje të barabartë, duke përfshirë pjerrina dhe ashensorë, që u mundësojnë personave me nevoja të veçanta shfrytëzim të plotë të hapësirave dhe shërbimeve.





Vertikalisht

1. Veprimi ose procesi i planifikimit dhe rregullimit të aktiviteteve; mënyra sesi diçka strukturohet.
3. Krijimtaria artistike me anë të fjalës së shkruar; përfshin poezi, tregime, romane, drama etj.
5. Publikime periodike me artikuj, studime dhe lajme shkencore/artistike.
6. Person që ndjek mësimet në universitet ose shkollë të lartë; pjesë e një klase ose fakulteti.
7. Sistemi i fjalëve dhe rregullave që përdoren për të komunikuar.

Horizontalisht

2. Studimi shkencor i gjuhës dhe i letërsisë; disiplinë që merret me origjinën, strukturën dhe përdorimin e gjuhëve.
4. Gjuha gjegjëse; gjuha që flitet në Britani të Madhe, SHBA etj. (forma e shkurtuar për “gjuhë angleze”).
6. Përkufizim i gjuhës kombëtare të Shqipërisë; sinonim: gjuha shqipe.
8. Institucion i arsimit të lartë që ofron programe akademike dhe tituj shkencorë.
9. Një botim i shtypur me tekste të shkruara (mund të jetë edhe teksti mësimor).



Redaksia e revistës studentore “FJALA”

Djellza Perteshi – Kryeredaktore

Diellza Hajdari – Lektore

Taulant Burrniku – Dizajner

Xheneta Perteshi – Përgjegjëse e dokumentimit

Redaksia e revistës “Fjala” falënderon të gjithë studentët dhe profesorët që me idetë, shkrimet dhe mbështetjen e tyre e bëjnë këtë revistë një hapësirë të gjallë të mendimit dhe krijimtarisë studentore.

“Fjala është arma më e fortë që ka njeriu.”

Dritëro Agolli